

MP 69 ry
PL 14
00271 Helsinki

406 000 000 000251
HUUHTANEN REIJO

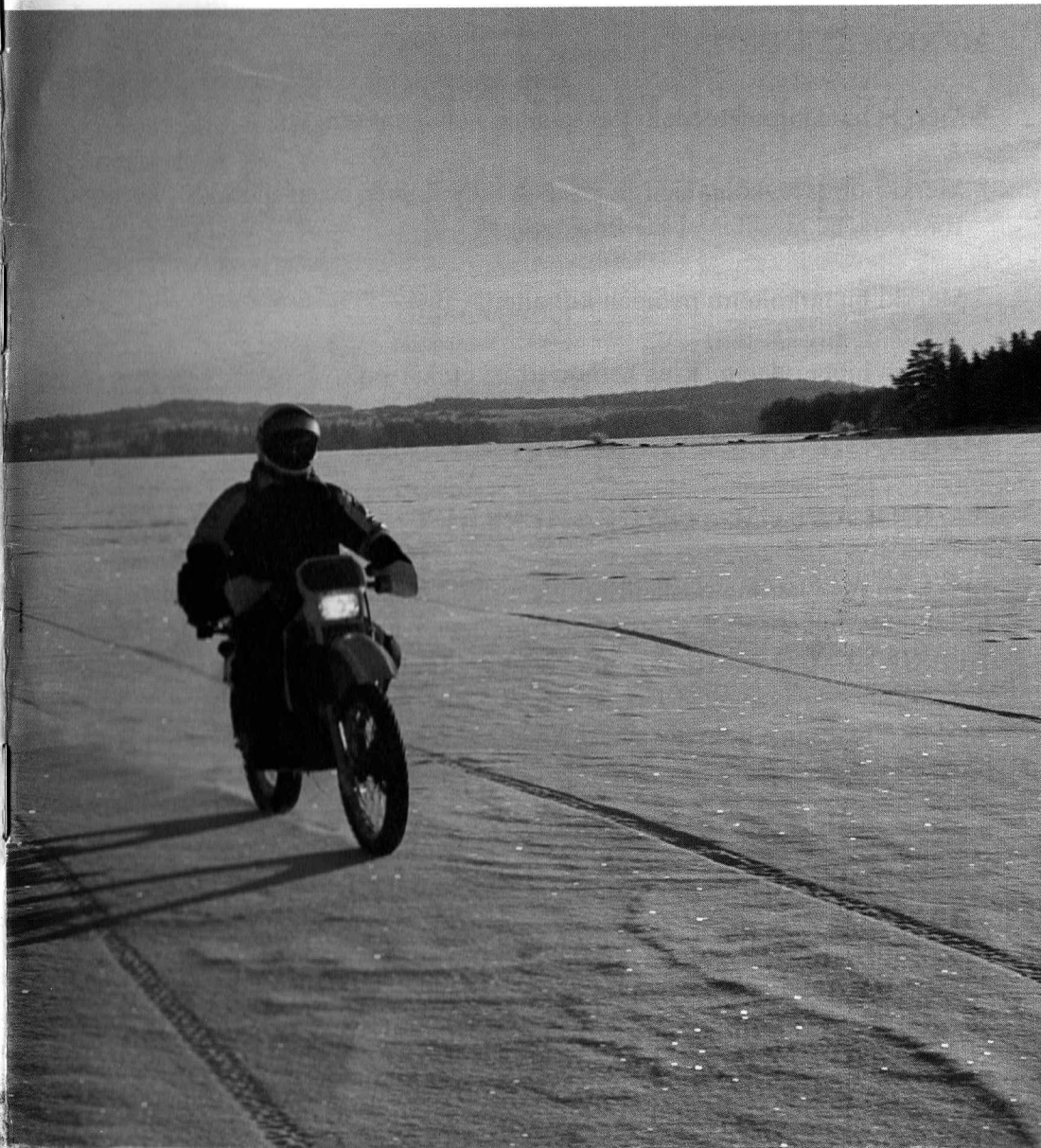

Talven tuntua, sano P. Kuljun kuva.

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:0 6 JOULUKUU 1991

69 SHOP

KERHON PYÖRÄMERKKI

Merkki on tehty tummasta messingistä sekä varustettu kahdella kiinnitysruuvilla muttereineen. Pinta on kiillotettu. Merkin korkeus on 56 mm ja leveys 54 mm.

MERKIN SÄÄNNÖT

- * Merkin hankkiminen edellyttää kahden vuoden jäsenyyttä.
- * Merkki on jäsenkohtainen ja jäsenen nimi kaiverretaan merkkiin kerhon toimesta, ts. merkkiä ei saa ilman nimeä.
- * Merkki on tarkoitettu pyörään kiinnitettäväksi.
- * Merkin hinta tulee maksaa kerhon tilille etukäteen.

MERKIN HINTA KAIVERRUKSINEEN 110,-

NÄIN TILAAT OMAN PYÖRÄMERKKISI

Maksa summa kerhon postisiirtotilille 1427 226; merkitse maksun saajaksi Moottoripyöräkerho 69 r.y. c/o Matti Korhonen Kurkimäentie 23 C 14 00940 HELSINKI. Merkitse tiedonanto-osaan tunnus "PYÖRÄMERKKI", liittymisvuotesi ja nimesi (=kaiverrus) SELVÄSTI. Huomioi myös, että merkitset maksajan tietoihin selkeästi nimesi ja osoitteesi, niin merkki löytää luoksesi nopeammin.

KOSKA MERKIT KAIVERRETAAN USEAMPI KERRALLAAN, VOIT JOUTUA ODOTTELEMAAN MERKKIÄSI, MUTTA SETULEE VARMASTI!

69 SHOP / Mototrip Inkoon asema puhelin 90-216 867
Arto Kerhokauppias kotiin 90-296 3232

Motoristi

N:o 5 Lokakuu 1991, 22. vuosikerta
Ilmesty: Helmi-, huhti-, kesä-, elo, loka- ja joulukuus-
sa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.
Jaetaan ilmaiseksi kaikille kerhon jäsenille.

Hallitus

Puheenjohtaja

Pertti Saarenheimo
Ruskeamäki
35100 ORIVESI AS.
Puh. k. 935 - 472 45
t. 935 - 25 61

Varapuheenjohtaja

Minna Ilvonen
Wiikintie 8 B 20
02400 KIRKKONUMMI
Puh. k. 90 - 296 3232
t. 90 - 299 2489

Varajäsenet

Esa Myyryläinen (EAK)
Tammelanpuist.k.30-32C54
33100 TAMPERE
Puh. k. 931 - 124 988

Bo Nyquist (NMR)
Kilpolantie 20
00940 HELSINKI
Puh. k. 90 - 304 883
949 - 407 606

Varastonhoitaja

Christine Vihervuori
Myllärintie 10 as. 43
Puh. k. 90 - 349 9560

Kerhon postisiirtotili

Numero 1427 226

Tapiolan asioimisto

Nr 29E - 380869

Sihteeri

Kirsi Mäkinen
C/o Tessieri
Puistokaari 13 A 1
00200 HELSINKI
Puh. k. 90 - 675 957

Kerhoisäntä

Antti Korteso
Insinöörinkatu 74 B 35
33720 TAMPERE
Puh. k. 931 - 174 333
t. 931 - 162 308

Jussi Vanha-Aho

KP 3
63400 ALAVUS AS.
Puh. k. 965 - 202 81
t. 965 - 201 30

Toimihenkilöt

Jäsenkirjuri

Jutta Nyqvist
Kivipadontie 6 E 39
006400 HELSINKI
Puh. k. 90 - 728 3713
t. 90 - 358 409

Toimittaja

Piirroksat

Pekka Kukkonen
Tikkakoski

Kassanhoitaja

Matti Korhonen
Kurkimäentie 23 C 14
00940 HELSINKI
Puh. k. 90 - 349 7912

Päätoimittaja

Jarkko Järvinen
Pehkusuonkatu 21 B 51
33820 TAMPERE
Puh. k. 931 - 186 812
t. 931 - 462 831

Toni Korppi

Insinöörinkatu 88 B 35
33720 TAMPERE

Toimitussihteeri

Riikka Lehto
Insinöörinkatu 88 B 35
33720 TAMPERE
(Puh. k. 931 - 170809)

Kerhotavaramyynti

Arto Hallikainen
Wiikintie 8 B 20
02400 KIRKKONUMMI
Puh. k. 90 - 296 3232
t. 90 - 216 867

Painopaikka

Tekstitaso Oy & Offset
Tampere

"Ja ollaankos sitä oltu kilttejä?"

Talven ja joulun tultua tavallisen motoristin arkeen on hyvää aikaa valmistautua tulevaan ja suunnitella uutta. Kenties jopa voisi lukeutua niihin harvoihin ja valittuihin, joiden motorismi-taudin vieroitusoireet ovat liian suuret, jotta he voisivat luopua harrastuksestaan talvikauden ajaksi. Näille harvoille on tarjolla tässäkin lehdessä ohjelmaa ja ajotapahtumia ainakin neljän eri järjestäjän toimesta Suomessa (Uudenvuodenajo ja Talviralli), sekä Norjassa ja Saksassa (Savalenin koontumisajo ja Elefantten-treffen). Näistä selvittyään — tarkoitan sulettuaan — voikin jo Suomessakin ehkä päästä ajamaan lumiseen suomalaismaisemaan.

Joulunpyhistä ja Uudesta vuodesta yli päästyään nokan voisi kääntää vaikka kohti Messukeskusta ja MP -92 näyttelyä. Sieltä saadulla piristysruiskeella ehkä selviää kevääseen asti. Päätoimittajan talvi sensijaan kuluu hyvin joutuisasti lehtiä tehden ja kooten luonnollisen kokoista ja näköistä BMW-palapeliiä, jos vaikka saisi sen kevääseen mennessä kootuksi.

Terveisin Jarkko

Hyvää joulua

Pystymettässä oli taas kivaa. Tällä kertaa ei ollut välikohtauksia eikä väkivaltaa; viime syksyisistä kokemuksista oli viesti mennyt perille. Ainakaan mistään järjestäjäriöistä ei tullut tietoa.

Syksyisen koleaan matkan päätteeksi paikalle järjestetty endurolenkki oli mukava lisämauste. Muutenkin järjestäjät olivat nähneet vaivaa: vastaanotossa oli komea portti sekä hieno Pystymettä-laatta-automaatti.

Kerhomme oli jälleen edustettuna NMR-kokouksessa. Tällä kertaa kokous oli tavanomaista laajempi ja teemana oli "Opplæring på motorsykkeli de nordiske land". Paikalla olleet kertoneet, että koulutuksen ja ajokokeen taso täällä Suomessa on n. 10 vuotta jäljessä muista pohjoismaista. Sama, mikä täällä on vapaaehtoista jatkokoulutus-

Kansikuva: Lakeuden kutsu.Matkalla
Talviralliin -91

ta, kuuluu muualla peruskoulutukseen. Esa ja Antti ovat luvanneet tehdä kerholehteen tarkemman yhteenvedon asiasta talven kuluessa.

Onneksi muissa asioissa, kuten vakuutuspetoksissa, olemme myös jäljessä muita. Esimerkiksi Tukholman alueella "varastetaan" huomattava määrä moottoripyöriä juuri ajokauden lopussa. Siksi vakuutusyhtiöt korvaavat vain 70 % pyörän arvosta, jos korvaus halutaan rahana. Täyden korvauksen saa, jos ottaa samanlaisen pyörän tilalle. Valitettavasti vakuutusten väärinkäytökset ovat lisääntymässä Suomessakin, mikä näkyy kohonneina kaskomaksuina.

Devalvaatio nostaa tämänkin harrastuksen kustannuksia. Onnellisessa asemassa ovat pyöränsä juuri ostaneet, sillä uusien hinta nousee. Myös käytettyjen hinta seuraillee tietysti perässä, samoin varaosat ja bensa. Toivottavasti edes lama hellittää kevääseen mennessä.

On hyvä tietää mitä päättää

Innoittajana vuosikokous

Lokakuun Motoristissa nimimerkki "nurkassa istunut" kyseli taannoiseen vuosikokoukseen osallistuneilta tiesivätkö he mitä tulivat päättäneeksi (Motoristi 5/91 s. 32, alaston totuus jo kannesta alkaen). Tiedä häntä, kuinka moni tietää, tai välitetäänkö siitä todella. Meinaan vaan sillä, että aina vain pienempi prosentti jäsenistöstä saapuu vuosikokoukseen. Taitaa moni olla tyytyväinen, että kerho toimii, Motoristi kolahtaa postiluukusta; kerhon hallitus ja vuosikokous kyllä pärjäävät ilman heidän panostaan.

Tietysti, jos kokouskutsusta ei olisi jäänyt pois mainintaa ruokailusta, olisi vuosikokous suorastaan kuhissut väkeä. Harmittaa ihan, sillä niin hyvin olivat Pirkanmaan plikat keittiöpuolen järjestäneet. Onneksi sentään sisämajoitus ja sauna sekä aamiaisen (jos-Luoja-suo) oli selkeästi mainittu.

Tilintarkastus — siis tilin vai minkä?

Se, että kerhon tilintarkastajat sitten varsinaisessa kokouksessa moittivat hallitusta tuhlavuudesta, johtui lähinnä siitä, että kerholla ei ole aikaisemmin ollut tapana ylittää budjettia tässä määrin (noin 17 000 mk). Jos pelkkiä numeroita katsotaan eikä toimintaan ja sen laajuuteen, muuttuneisiin olosuhteisiin, perehdytä sen tarkemmin, nouseehan siitä karvat pystyyn. Tosin tällaiset seikat huomataan helposti vain meno-

puolelta (EI tulo-) kuten kaikessa toiminnassa; kaikki on hyvin niin kauan kun mitään ei kuulu, palaute juuri koskaan on positiivista. Se, mitä tilintarkastajien tehtäviin tulee, on vaivannut minua hiukan; olen kerennut Kirjanpitolakia (10.8.1973/655) ja -asetusta (19.10.1973/783) sekä Lakia yhdistyksistä (4.1.1919/1, vielä vuonna 1987 voimassa) enkä löytänyt sanaakaan "tilintarkastajien toimenkuvasta", olen soittanut omaan tilitoimistoomme ja sieltä viimein saanut vahvistusta käsitykselleni: tilintarkastajat tarkastavat kirjanpidon ja tilinpäätöksen sekä hallinnon ja juuri tämä hallinnon tarkastaminen antaa heille suuret valtuudet "pistää nokkansa" mihin haluavat. Jos ajatellaan kuvaannollisesti, niin alinna on hallitus, välissä porskuttavat tilintarkastajat ja suurinta nuijaa paukuttaa vuosikokous. Vuosikokous valitsee joka vuosi tilintarkastajat "kantelemaan mahdollisista väärinkäytöksistä" seuraavalle vuosikokoukselle; tai ehkä "kilvan ylistämään aktiivista toimintaa". Näemmä kerhomme tilintarkastuksessa on muodostunut tavaksi, että tilintarkastajat todella huomauttavat tarpeelliseksi havaitsemistaan asioista, myös suoraan hallitukselle tilintarkastajien lausunnon ulkopuolella. Eikä se ole välttämättä lainkaan huono asia, se ainakin pakottaa pois nurkasta istumasta ja hommiin, eipä säästäväisyyskään koskaan ole pahasta, kunhan toiminta ei sanottavasti kärsi.

Jos ajatellaan niitä teknisiä oikeellisuksia, niin tottavie jokaisen paikalla olleen tulee myöntää huomanneen, että

tuottojen puolella kerhotuoppien summa oli negatiivinen eli väärin; osa kerhotuoppien ostoista oli tilitoimistossa vahingossa kirjattu myynneiksi. Toisaalla tässä lehdessä on korjattu tilinpäätös, joka vuosikokouksessa selitettiin suullisesti. Muminassa on se hyvä puoli, että silloin kuuluu edes jotain, hiljaa ei kuulu. Ja jos jotain ei kuule tai saati ymmärrä, täytyy rohkeasti vaan kysyä, niin minäkin jouduin tekemään parikin kertaa vaikka istuin eturivissä mitä parhaimmissa asemissa. Enkä usko olevani mitenkään älyllisesti vajavainen. Budjettikäsittely ensi vuodelle päättyi muuten niin, että "Kokous päätti yksimielisesti hyväksyä budjetin loppusumman lisätynä edellisessä kohdassa päätetyllä jäsenmaksunkorotuksen suuruisella lisäyksellä ja antoi hallitukselle valtuudet päättää budjetin sisäisistä muutoksista." (ko. vuosikokouksen pöytäkirjasta). Ei kai kukaan nyt tosissaan ajattele niin kuin "nurkassa istunut", että nyt se hallitus vasta porskuttaakin, kun voi menojen mukaan vähän sumplia budjettia; toisaalla tässä lehdessä on uuden hallituksen ensimmäisen kokouksen päätöksen mukaiset lisäykset sisältävä talousarvio ensi vuodelle ja se ei siitä muutu.

Apuvälineenä järki

Piirtoheitin olisi tietysti ratkaissut monta asiaa, kannettava pc piirtoheitinvarustuksin tehnyt jo ihmeitä, puhumattakaan printteristä, kopiokonekin olisi auttanut, ainakin ne kalvot sitä heitintä varten olisi tarvittu ja kynä, piirtoheitinkalvokynä. Kyllä sitä mietittiin, että piirtoheitin olisi hyvä tuoda jostain Tampereen koululta, mutta joskus kieltämättä ympyrä pyörrähtää vain oman nenän ympärillä ja niin se jäi matkasta, se piirtoheitin. Vanhaan perimään perustuu muuten sekin, ettei toimintakertomusta ja toiminta-

suunnitelmaa ole kopioitu kokousta varten; se on aina esitetty suullisesti puheenjohtajan toimesta.

Alajaos, alajaos

Aluetoimintaankin haluttiin taas puuttua. Ei kerhon sääntöihin ole päässyt livahtamaan mitään, mitä ei olisi kunnolla käsitelty. Vuoden 1990 vuosikokouksessa sinne hyväksyttiin täysin yksimielisesti (kaikki istuivat ilmeisesti hiljaa nurkassa) lisäksi, jolla mahdollistettiin halukaille, huom. halukaille, oikeus käyttää omalla paikakunnallaan jo valmiiksi rekisteröidyn kerhon nimeä esimerkiksi kerhotiloja ja kunnan myöntämiä yleisavustuksia varten. Tämä pyyntö tuli kerholaisten parista, sitä jauhettiin yli vuosi ennen kuin siitä tehtiin esitys vuosikokoukselle sääntömuutokseksi. Motoristissa kerrottiin ajatuksesta, siihen pyydettiin kommentteja. Se, että vuosikokous velvoitti hallituksen tekemään toimintamallin, yhdistysrekisteri ehdotti jopa sen liittämistä osaksi sääntöjä, asettaa väkisin tiettyä byrokratiaa toimintaan. Onhan kerhollakin säännöt, on se alajaosellakin oltava samaan pohjautuva toimintamalli. Ilman toimintakertomusta ja -suunnitelmaa sekä tilinpäätöstä ja talousarviota alajaoksen on turha anoa tukea toimintaansa esimerkiksi kunnalta. Siinä se idea nyt tuli, meidän tulisi kaikkien ymmärtää, että yleensä kaikella on tarkoituksensa. Tämän syksyn vuosikokous oli ensimmäinen, jossa alajaokset olivat mukana; itse henkilökohtaisesti näin parempana, että koska alajaosten on toimitettava on asiakirjansa kerhon vastaaviin, ne myös käydään läpi vuosikokouksessa kuten kerhonkin. Tämä ensimmäinen kerta kuitenkin antoi selvän kannan siitä, että parempi vain todeta, että kerhon sääntöjä ja aluetoiminnan toimintamallia on noudatet-

tu. Ja muuten olen sitä mieltä, että alajaoksista on tehty aivan liian suuri numero, ainakin "nurkassa istuneen" ja monen muun "byrokratia-pelkurin" toimesta; makaa sinä niin kuin petaat ja anna muiden tehdä samoin.

Ei yrittänyttä laiteta

Enpä muuten usko, etteikö jokainen, joka kerhomme hallituksessa ja tapahtumien järjestäjänä touhuaa, tekisi parastaan. Se paras voi vaan jäädä vähemmän parhaaksi, jos ainoa motiivi istua hiljaa nurkassa on se, ettei vaan loukkaa ketään, kun toinen on kuitenkin parastaan yrittänyt. Kuulostaa alentavalta, suurimmat arvostelijat muuten aina jäävät jostain syystä vuosikokouksista pois. Niin ja toiset ovat sitä mieltä, etteivät he voi mitään tehdä kun ei kukaan ole koskaan pyytänyt.

Opetus vai mokaus?!

Tämän piikittelyni tarkoituksena, ettei se jää epäselväksi kenellekään, on osaltaan vastata "nurkassa istuneen" tunteenpurkaukseen kerhomme hallinnosta (sisältää siis myös vuosikokouksen) ja osaltaan saada liikettä kohti seuraavaa vuosikokousta. Koska tällaisen vapaa-ajan harrastukseen perustuvan yhdistyksen toiminta perustuu vapaaehtoisuuteen ja yhteisymmärrykseen ja itse olen joskus jopa opiskellut yhteistyötä, nostankin tässä käteni ylös ja lupaan osaltani tulevia vuosikokouksia varten myötävaikuttaa siihen, että vuosikokous jatkossa on tiiloissa, joissa ainakin on mahdollista keskustella asioista (piirtoheitin, kopiot tarvittavista asiapapereista yms.). Lupaatko sinä olla paikalla ja keskustella asioista, jotka on hoidettu huonosti, miten niitä voitaisiin korjata ja vaikka edes vähän asioista, jotka olisivat sujuneet hyvin ?!

Hyvää Joulua kaikille !

Toivottaa Minna

JOULUOSTOKSET KERHOKAUPASTA

69 SHOP PALVELEE SINUA AAMUSTA MYÖHÄÄN ILTAAN,
SOITA TAI TULE KÄYMÄÄN. VAIVATONTA JA MONIPUOLISTA
JOULUOSTAMISTA ! TUTUSTU 69 SHOP -ILMOITUKSEEN.

MOTOTRIP INKON ASEMA P. 90-216867

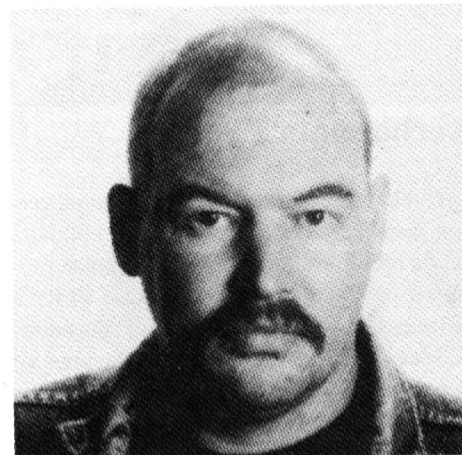
HYVÄÄ JOULUA KAIKILLE ! T: ARTO

Budjettivertailu

Tilivuosi 1991, 081990 — 07.19991

Tilin nimi	Toteutunut markkaa	Budjetti markkaa	Budjettiehdotus kausi 91 — 92
Varsinaisen toiminnan tuotot	193815,00	185000,00	200000,00
Pyörämerkkimyynti		1000,00	1200,00
Metallimerkkimyynti	10234,00	11000,00	11500,00
Tarrat	286,00	400,00	600,00
T-paidat	20040,00	17800,00	18000,00
College-paidat	3313,50	4200,00	5000,00
Muut tuotteet	6114,80	6500,00	16900,00
Kangasmerkit	885,00	700,00	1000,00
Kerhoreput myynti	878,00	2600,00	1400,00
Asiamiestulot	19777,38	15800,00	22000,00
Taskumatit myynti	1744,00		3800,00
Kerhotuopit myynti	315,00		1200,00
TUOTOT	257402,68	245000,00	282600,00
Varsinaisen toim. järjest. kulut	-134395,92	-150000,00	150000,00
Motoristin painatus	-60007,80	-70000,00	80000,00
Motoristin toimitus	-535,00	-500,00	700,00
Osoitetarrat	-2836,45	-5500,00	5600,00
Vakuutukset	-2391,05	-3500,00	3500,00
Jäsenmaksukulut	-900,00	-700,00	700,00
Pyörämerkkiosiot	-471,00	-800,00	1700,00
Metallimerkkiosiot	-12360,00	-8300,00	8500,00
Tarramerkkiosiot	-9548,00	-4200,00	4500,00
T-paita ostot	-24774,00	-14000,00	13000,00
College-paita ostot	-3530,00	-3900,00	2500,00
Muut tuotteet	-6353,00	-4800,00	13400,00
Kangasmerkki ostot	-5942,00	-2000,00	1800,00
Kerhoreput ostot		-3000,00	1200,00
Asiamiesmenot	-16018,75	-14500,00	17000,00
Taskumatit ostot	-2530,00		2800,00
Kerhotuopit ostot	-2045,00		700,00
Varaston muutos	11949,95		
Matkakulut	-29476,53	-17000,00	25000,00
Posti- ja pankkikulut	-34998,71	-20000,00	25000,00
Puhelinkulut	-5498,45	-4300,00	5500,00
Hallituksen kulut	-7526,22	-3700,00	7500,00
Konttorikulut	-1697,70	-1000,00	500,00
NMR-kulut	-1913,35	-3000,00	6000,00
EAK-koulutus	-13097,50	-4000,00	20200,00
Monisteet ja painotyöt	-11063,70	-5600,00	6000,00
ATK-kirjanpito	-2038,08	-3000,00	3000,00
Varastovuokra	-631,60	-700,00	800,00
KULUT	-379629,86	-348000,00	390000,00
VARAINHANKINTA	-122227,18	-103000,00	
Korkotuotot talletuksista	1430,10	3000,00	1500,00
SIJOITUSTOIMINTA	1430,10	3000,00	
Jäsenmaksut	108970,00	110000,00	
TUOTOT	108970,00	110000,00	133000,00
Jäsentiedotteen hoitokulut	-5329,77	-10000,00	6000,00
KULUT	-5329,77	-10000,00	
VARAINHANKINTA	103640,23	100000,00	124500,00
Tilikauden ali / ylijäämä	-17156,85		
YLI / ALIJÄÄMÄ	-17156,85		

Uusi hallitus ja toimihenkilöt esittäytyvät

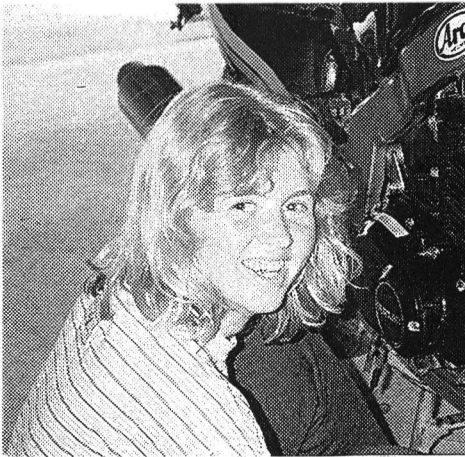
Kerhon keulakuva; sänkipäinen puhelinmies Orivedeltä. Ajelee vanhalla bemarkilla ja rupisella DR:illä (talvet maastoautolla). Ja johtaa puhetta kunnan diktaattorin tavoin!

Pertti Saarenheimo

Jo seitsemännen kerran 21 vuotta täyttänyt etelärannikolta kotoisin oleva motoristihenkilö. Kerhoiässä alkoi kuudes vuosi, joista neljäs menossa hallituksen parissa. Sellainen loputon puurtaja, lusikka nykyään vähän joka sopassa... Paitsi, että yletön laiskottelu kiehtoo kyllä yhä enemmän.

Minna Ilvonen

Sihteeri

Hei, olen Kirsi Mäkinen, Minnan seuraaja, kerhon uusi sihteeri, yhteyshenkilö Tapiolaan... Mitä vielä keksisin pitkälle meriittilistalleni? No, joka tapauksessa hoitelen näitä hommiani parhaantaitoni mukaan, mutta koska olen vasta alle vuoden vanha motoristi, siis oikeastaan ihan vielä kontausiässä, toivon, että säästätte minut visailta ongelmilta.

Kerhoisäntä

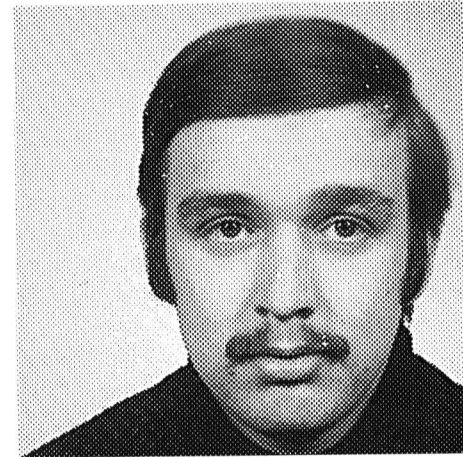
Elinkautinen motoristi Pirkanmaalta; kerhon jäsenenä vuodesta -80 ja nyt kolmatta kautta hallituksessa heilumassa. Sählää mukana myös ajokoulutuksessa. Ajeelee VFR:llä pääasiassa maantiellä ja mettässä taas enimmäkseen TT:llä. Harrastuksena lavatanssit ja traktorilla ajelu. Napakymmissä lisää...

Kassanhoitaja

Olen 27-vuotias sähköasentaja Helsingistä. Kerhoon liityin -86. Matkaratsunani on modifioitu Kawasaki Z 1300 ST, joka on nähnyt maantietä jo 143.000 km, eli juuri sisäänajettu. Kauppamojona ja metsien kauhuna Kawan KLX 250. Eli harrastukset jäävät moottoripyöräilyyn, johon kipinä syntyi -82. Kassanhoitajana olen nyt toista kautta.

Matti Korhonen

Päätoimittaja

Olen tämän lehden uusi lehdentekijä. Oppia on saatu Pertsan kanssa lehteä tehden ja juttuja kirjoitellen. Kerhon jäsenenä olen ollut 5 vuotta. Harrastuksena josatain syystä moottoripyöräily ja tietokoneet. Keväisin olen koittanut olla EAK-kursseilla toisten apuna ja oppilaiden kauhuna. Ikää kertyy koko ajan lisää ja 30-kympin raja lähestyy uhkaavasti. Terveisin

Jarkko Järvinen

EAK-vastaava

Ensimmäinen kausi hallituksessa ja koulutusjohtajana (utbildningsledare) on edessä. Ikä noin 35v. 69:in liityin muistaakseni 70-luvun lopulla. Epätoivoinen opiskelu liikenneopettajaksi on juuri käynnistynyt. Kalustona on Suzukit GS 1100 G ja TS 250 X ja TS 125. Hyviä ja huonoja kokemuksia on kertynyt kahdeksalla pyörällä jo 20 vuotta ja koulutuspuolellakin vuosikymmen (eikä vielä kukaan opi). Ja kuten kuvasta näkyy kuulun Kiharatukkaisten kerhoon.

Soon moro ! **Esa Myyryläinen**

NMR-vastaava

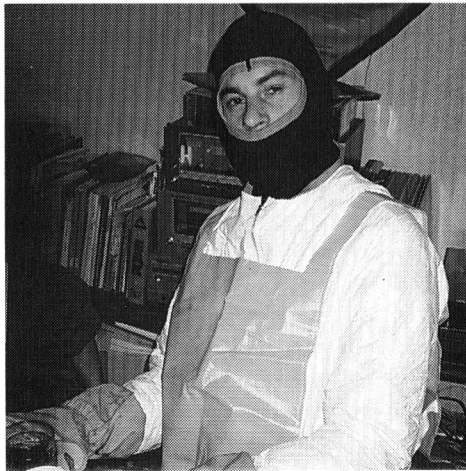
on Bo Nyquist, joka on melkein 40 vuotta vanha. Kotipaikkana Helsinki. Ammattina on kuljettaja. Harrastaa perhettään, moottoripyöräilyä ja valokuvausta. Ajaa aivan oikean merkkisellä pyörällä, BMW, (toimittajan huomautus). 69:n jäsenenä vuodesta -78. Toimii Pohjoismaiden Moottorineuvoston yhteyshenkilönä. NMR.

Jäsenkirjuri

Mä oon Jutta, jäsenkirjuri. Ikää mulla on 25 v. ja viikonloput päälle. Ja niinkuin kuvasta näkyy silti nätti. Harrastuksiin kuuluu toi mopo tieteski ja sitte milloin mitäkin, viini laulu ja ... paheitten summa on vakio. On mulla kyllä kaks tosi nastaa koiraa, joitten avulla mä yritän pitää yllä jotain tervellisiä tapoja, tulee edes ulkoiltaa.

Jutta Nyqvist

Kerhotavaramyyjä

Kirkkonummelainen veronmaksaja, kolkyt ja risat, joka sekoittaa päivittäin Stadin liikenteen oppilaineen ja iltaisin putiikkinsa nurkat. Ajaa piikistä tonniseen kesät talvet, ilkkuu Bemaristeille, tykkää ja nauttii elämästä. Vankkumaton motoristien jatkokoulutuksen kannattaja. MP69:n jäsen 80-luvun alusta.

Arto Hallikainen

Toimitussihteeri

Heips ! Olen Riikka Lehto, kakskyt vee. Olen uusi toimitussihteerinne ja hoidan myös kerhon puolesta MP-lehti -asioita. En ole kovinkaan pieni, mutta pyöreä kylläkin. Roottomipyöräilyn lisäksi harrastan mm. eläinrääkkäystä (kohteina Tonini-Tiikeri + hepat), laskettelua (säiden salliessa), viittomakieliä ... ja puhettakin riittää! Saan kohta uuden kodin ja toivon että täst'edes vaivaatte minua kirjeitse/kortitse, sillä, en tule hetkeen omistamaan sellaista ylellisyyttä kuin telefoonია. Että törmäillään!!!

69 SHOP

college	100
t-paita	55
lippis	30
reppu	95
matkapussi	50
Motoristi-kansio	30
kangasmerkki	20
iso tarra	12
pieni tarra	3
juliste	10
postikortti	3
vuosilaatta (Kontio ja Talviralli)	15
peruslaatta (Kontio ja Talviralli)	40
pyörämerkki (etukäteismaksu)	110
kerhopyyhe	75
taskumatti	80
kerhotuoppi	50
juhlatuoppi (etukäteismaksu)	180
rintamerkki	75
ajohanskat	295

TULE, TUTUSTU, OSTA !

69 SHOP Mototrip, Inkoon asema

SOITA, KYSELE, TILAA !

Arto 90 - 216 867 tai 296 3232

“What I am left with is the memory, a well used Panther and the friendship of some wonderful people I have grown to love.”

Walesilainen motoristi pakkastalvirallissa

Käännös: Toni, Eero ja KH

Walesilaisesta lapsuudestani neljänkymmenen vuoden takaa minulla on kaksi itsepintaista mielikuvaa: vanha musta moottoripyörä ja Helsingin rautatieasemaa esittävä postimerkki. Ennen pitkää nämä mielikuvat oli yhdistettävä ja vuonna 1989 lähdin Suomeen vuosimallia 1960 olevalla Panther sivuvaunuyhdistelmällä. Saunoessamme olutta juoden kahden aikaan yöllä, kysyivät jotkut motoristit: “Etkö lähtisi oikeaan suomalaiseen talvikokoonnuttamiseen?” Niinpä helmikuussa 1991 saavuin pimeään Helsinkiin keskelle ulvovaa myrskyä. Olin menossa Talviralliin, tärkeimpään suomalaiseen motskaritapahtumaan.

Alkumatka ei sujunut kommelluksitta. Kuten rahtilaivoilla tapana on, Baltic Eaglen lähtösatamaksi vaihdettiin Felixstowe Hulin sijaan. Muutoksen seurauksena ajomatka piteni sadalla jäätävässä sumussa ajettuna maililla. Öljynkulutuksen pienentämiseksi suunnittelemani kampikammion huohotin toimi käänteisesti ja suihkutti öljypohjan sisällön kokonaisuudessaan päälleni. Hiljattain uudelleen käämitty magneetto kieltäytyi viidenkymmenen mailin jälkeen toimimasta. Se vaihtui pikaisesti “vanhaan uskolliseen”, jota säilytin juuri tällaisia tilanteita varten sivuvaunun uumenissa.

Useat henkilöt järjestävästä Moottoripyöräkerho 69:sta olivat kirjoitelleet kansani; erityisesti Jussi Kohonen, jonka oli

määrä ajaa kanssani, ja Eero Mikkola, joka antaisi minun yöpyä puolimatassa maatilallaan. Heidän rauhoittavien kirjeidensä vakuuttamina Leena (laivan toinen matkustaja) ja minä odottelimme tervetuliaisjuhlimme kun laivan peräovet aukaistiin laiturilla riehuvaan lumimyrskyyn. Jonkin ajan kuluttua tuli Jussi minua ja Liisa Leenaa vastaan. Molemmat olivat lumen peitossa. Tarjosimme heille aamiaisen. Jussi osoitautui varsinaiseksi energiapakkaukseksi, hän oli niin innoissaan saapumisestani. Hän ei sittenkään matkustaisi kanssani, mutta antoi sen sijaan pullollisen alkoholia, jota minun oli määrä lisätä polttoaineeseen. Lisäksi Jussi määräsi minut hieromaan poskipäitani säännöllisesti, sillä matkasta tulisi erittäin kylmä. Leena ja Liisa antoivat kaiken varalta osoitteensa.

Laskeutuessani tavarahissillä innostukseni hyppäsi vastaavan matkan ylöspäin. Laivan miehistö heilutti, joku raapusti “herran haltuun” sivuvaunun kylkeen. Sitten minä seurasin Jussin ystävällisesti tarkoitusta varten vuokraamaa taksia ulos kaupungista. Oli jotenkin epätodellista, kun kolmisenkymmentä vuotta vanha sivuvaunullinen seurasi Mercedes taksia läpi lumimyrskyn eräässä maailman suurimmista pääkaupungeista.

Kuten Jussi oli ennustanut, sää selkeni tunnin kuluessa. Sininen taivas tuli näkyviin valkoisten lumivaippon ja jäätyneiden jär-

Talvirallikuvia vuodelta -89. Nopeusrajoitus voimassa myös talviaikana? Kuva P.Kulju

vien ylle. Katselin kuinka Pantherin varjo kiisi välkkyvän lumen poikki oikealla puolellani. Jälleen pilvet peittivät auringon ja lumenpärske kiemurteli ja pyörteili polven korkeudella edelläni. Sitten aurinko palasi, nyt matalammalla ja oranssisempänä. Huomasin oikean, hienoista tuulta vasten olevan, puoleni palelevan, mutta kaikenkaikkiaan vanha armeijamallinen ajoasuni tarjosi riittävän suojan.

Samassa voimakas pamaus kertoi magneeton pudonneen kyydistä. Harhailin tietä takaisinpäin ja yritin keksiä astrologista selitystä tapahtuneelle, samalla etsiskellen erinäisiä magneetoon kuuluvia pantoja, muttereita, priikkoja ja liittimiä. Olikohan Saturnus sopivassa asennossa Marsiin nähden? Hiljalleen löysin kaikki osat, jotka olivat jo

hitsautuneet tienpintaa peittävään jäähän kiinni. Koottuani magneeton tuloksena ei vielääkään ollut sytytyskipinää. Aloin epäillä ankkurin vääntyneen, mutta helpotuksekseni huomasin vain korkeajä herkkiä osia magneetosta toiseen minun olisi pitänyt saada sormeni sulamaan. Olin kuitenkin aukealla paikalla enkä halunnut tehdä avotulta.

Pysähtyessäni tankkaamaan ja juomaan kupposen kahvia, mieleni matkan jatkamisesta muuttui. Edessä olisi vielä neljä tuntia ajoa peilikirkkaalla jäällä ja lopuksi kuuden mailin pätkä metsäpolkua Eeron tilalle. Hetken mielijohteesta ostin valtavan lihapiiran muotoisen kynttilän. Seuraavan motelin kohdalla pysähdyn jälleen. Neonkyltti edustalla kertoi lämpötilan olevan -24 astetta. Huoneeni oli kallis mutta yllinen ja

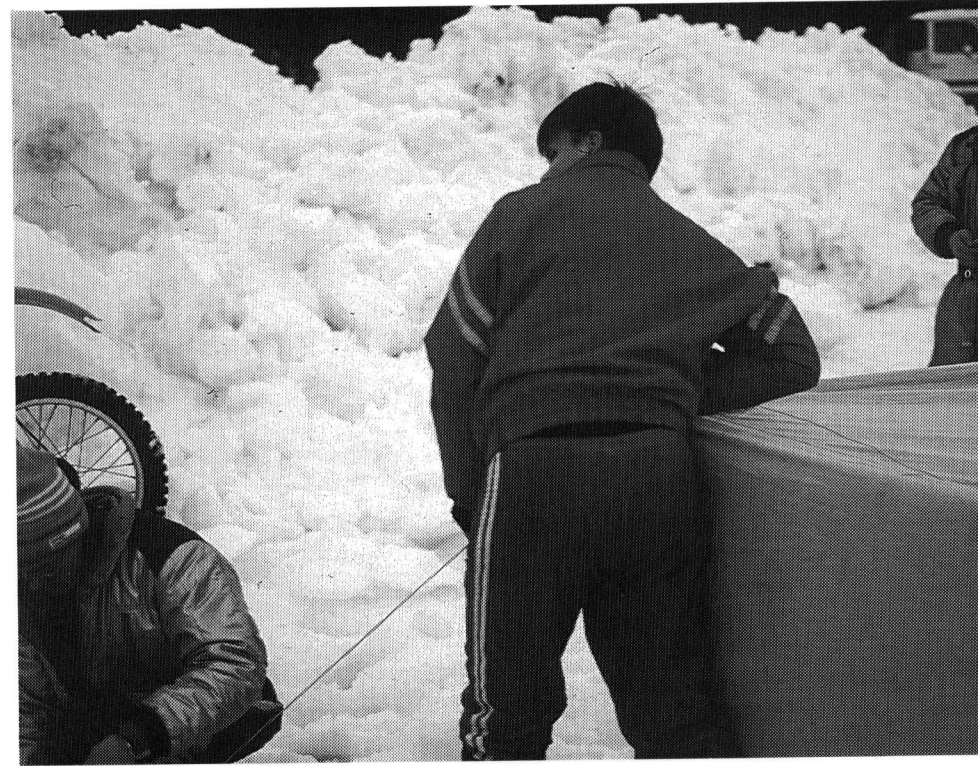
Talvirallikuvia vuodelta -89. Tuumaus-, korjaus-, vaiko lepotauko. Kuva P. Kulju

siinä oli suihku, jossa yritin sulattaa illallistani (säilykepapumuhennosta ja tuoremehua). Olisinpa älynnyt tuoda moottoriöljynkin suihkun alle.

Mennessäni käynnistämään pyörää oli SAE 25 yksiasteöljyni Englannissa annetuista vakuutteluista huolimatta muuttunut vahaksi ja mäntä oli jähmettynyt sylinteriin. Asettamalla kynttilän öljypohjan alle ja käärimällä ajovarusteeni moottorin ympärille, kone sulki puolentoista tunnin kuluessa. Renkaiden venttiilit ja ketjurasvapulloni olivat umpijäässä, samaten nopeusmittari jäätyi. Akku jäättyi. Paksussa öljyssä uiva vaihdelaatikko toimi, mutta etuhaarukka oli umpijäässä. Mikäli käteni sattuivat tulemaan hikisiksi, ne tarttuivat kiinni mihin tahansa metalliseen. Tekokuituinen sivuvaunun suo-

japeite muistutti enemmänkin raudasta valmistettua ja sen sisällä olevat tavarat olivat jäätyneet toisiinsa kiinni. Ulkona oleminen vaati suurta ponnistelua. Ajovarusteet oli parasta pukea päälle sisätiloissa ja aina kun vain mahdollista annoin WC:n käsienkuivaimen puhaltaa kuumaa ilmaa paitani sisälle. Näin kuluisivat seuraavat päiväni.

Oriveden pohjoispuolella maaseutu muuttui. Ajaessani jäisiä sorateitä läpi puuterilumen, tunsin nähneeni vilauksen taivaankaaresta. Lumi välkehti kuin timantit sinitaivaan alla. Ainoastaan tummat kuuset ja talven huurran peitossa kimaltelevat koivut kykenivät hämärtämään välkettä. Kaukaisuudessa näkyi jäätyneitä järviä ja hirsirakennuksia. Olin saapunut Mikkolan tilalle Siitamaan.

Talvirallikuvia vuodelta -89. Jokohan se pysyis pystyssä? Kuva P. Kulju

“Welcome DLH” -kylttiä lukuunottamatta koko paikka oli kuin elokuvasta tohtori Zhivago. Löysin Eeron kotioveltaan. “Tervetuloa Suomeen”, hän sanoi, “on tämän talven kylmin päivä.” Ero ja veljensä Raulo ruokkivat minut artisokkakeitolla ja kahvilla sekä esittelivät tilaansa ja piskuista kylää. Lumi vikisi askelten alla (se narskuu ainoastaan lämpötilan noustessa). Saunoimme oikeassa puulla lämmitettävässä saunassa. Ero näytti minulle kuuluisan kokoelmansa historiallisia ajovarusteita ja vietimme mukavan illan käyden läpi suomalaisia moottoripyöräilyn vaiheista kertovia valokuvia aina 1940-luvulle asti.

Seuraavana päivänä minä lepäilin ja nautin ympäristöstäni. Hirsistä rakennettu talo on luullakseni ollut Mikkolan suvulla kah-

deksan sukupolven ajan. Ero valmisti erinomaista perunoiden ja hillon kanssa tarjottavaa muhennosta kalasta, jota oli ongittu järven jäähän tehdystä avannosta. Keittiön puuhellalla oli jatkuvasti tarjolla perunoita ja riisipuuroa.

Vihdoin lämpötila oli kohonnut ja lumi sade vaikutti todennäköiseltä. Lähdin metsätaipaleelle koeajamaan toista mukanani tuomaa nappularengaskertaa. Ero lähti ystävänsä kanssa pakettiautolla kohti Virtoja, missä meidän oli määrä tavata. Perille päästyäni taisin olla hiukkasen kylmissäni ja ajatuskin kangerteli: Suomalaisen sanakirjani avulla tilasin kaksinkertaisen päivällisen ja lopuksi tankkasin pyörään dieseliä.

Toisen etapin lopuksi löysin rallin kontrollipaikan, ja kuten tällaisissa tilanteissa

Talvirallikuvia vuodelta -89. Mä löysin sen! Kuva P. Kulju.

tapaa käydä:

- a se oli suljettu ja
- b kokoontumiseen oli pitempi matka kuin minulle oli uskoteltu.

Adrenaliinipitoisuuteni alkoi kohota. Tie oli hirvittävä: Puuterilunta peilijään pinnalla, kuoppia, uria ja sokkomutkia. Ohjaus kolahtelee rajoittimesta toiseen, osoittaen vuorotellen kummankin puolen ojaan. Alamaissä en uskalla koskea jarruihin. Ykkönen päälle, sytytys myöhäiselle ja matelen eteenpäin toivoen parasta. Mäkien harjalle nouseminen on hurjaa. Ajan kakkos- ja kolmosvaihteella ja välillä loikkaan pois pyörän selästä työntääkseni kriittisen kohdan yli. En kuitenkaan saa hikoilla, hiki vain jäätyisi ihoni pintaan myöhemmin. Yleensä upeasti toimivat 6-voltitiset valoni nääntyi-

vät kylmässä ja saivat aikaan ainoastaan sääliittävän loimotuksen. Silloin tällöin joku superenduro nastarenkaineen ja satawattisine valoineen möyrästä ohitseni. Tämän seudun vaakuna esittää liekehtivä tervatynnyri päänsä päällä tanssivaa karhua. Mielestäni tilanteeseen sopivan anarkistista.

Rallipaikka tuli näkyviin juuri kun aloin uskoa, etten koskaan pääsisi perille. Vihdoinkin olin tehnyt sen. Roihuava jätkäkynttilä tervehti minua ja joku veti Union Jackin salkoon Suomen ja Saksan lippujen rinnalle. Lippu oli minua varten ja järjestäjät vieläpä pahoittelivat, etteivät löytäneet Walesin lippua. Olin liikuttunut.

Öljyn ja jään peitossa oleva Panther näytti uskomattomalta. Epäuskoisille selitin pyörän olleen suunniteltu aikana, jolloin uskoin

Talviralli -91. Ja kun tarpeeks kauan yrittää, niin onnistuuhan se: Kuva P. Kulju

Yorkshiren ja modernin Suomen talvien muistuttavan toisiaan.

Jörgen ja Anssi adoptoivat minut. Ottaesani esiin sanakirjaani Jörgen sanoi hänellä olevan paljon paremman version ja taikoi esille viinapullon. Minulle osoitettiin paikani yhdessä kamiinoilla lämpiävistä teltoista. Kamiinat hehkuivat ja lumi sulii lammikoksi teltan jääpohjalle. Tarkoitus oli nukkua havukasan päällä. Minä annoin periksi ja nukuin ulkosalla. Joku tuli lisäämään puita kamiinaan puolen tunnin välein läpi koko yön. Tämä oli mielestäni varsin lämpimästi tehty. Nämä "yölliset vartiomiehet" pitivät tulta vireillä myös ulkona joten saatoin lapioida kuumia hiiliä öljypohjan alle ja pitää pyörän lähtövalmiina jatkuvasti. Joku sanoi pakkasen painuneen -30 asteeseen yön

aikana.

Jussi saapui aina yhtä innokkaana Honda-sivuvaunullisellaan. Hän oli selvästi tyytyväinen nähdessään Pantherin. Jussi oli muistanut syntymäpäiväni ja toi kortin. Tullessaan Eero antoi suklaarasian ja Jörgeniltä sain mahtavan venäläisen bensakeittimen. Ystävästyin Korjuksen Antin kanssa. Tämä oli upea kokoontuminen. Yöllä kaikki oli hiljaista ja huurteista, savu ja höyry leijuivat pitkien leiriä. Kuului vain oudon pehmeä kuorsaus, hiilien ritinä ja pöllöjen kaukaiset huudot. Päiväsaikaan ilman täyttivät hauskapito, toveruus ja annos sekopäisyyttä. En ollut milloinkaan nähnyt kuuden ihmisen hiihtävän samanaikaisesti kahdella sukkiparilla tai neljän kaverin juovan olutta pilleillä kilpailumielessä.

Ruokailua varten oli kerhotalo ja kunnostaan saattoi huolehtia saunassa sekä avannossa. Illalla juopottelimme ja kerroimme tarinoita toisillemme.

Surullista kyllä, kaikki loppuu aikanaan. Minut palkittiin kauniilla hansikasparilla ja työkalupakilla, en kylläkään tiedä minkä takia. Ihailin joidenkin Espanjasta sivuvaunulla tulleiden sisua. Paikallinen poliisi piti jäähyväispuheen. Se oli aivan liian pitkä, olimme lähestulkoon paleltuneita komisarion lopettaessa. Minä sain vakavan varoituksen: vanha, tietä pitkin kolisteleva sivuvaunullinen on puolisoa etsivien uroshirvien mieleen. Moni on menettänyt henkensäkin niiden takia. Sivuvaunua kutsuttiin, voitteko kuvitella, akantappovehkeeksi!

Paluumatkalla saatoin ihailia maisemia Töysän seudulla. Päätie Alavudelle kiilteli mustassa jäässä. Poikkesin myös Eeron tilalla. Hän antoi sipuleita ja artisokkaa sekä täytti vatsani puurolla ja hillolla.

Sää oli kaunis ja ajaminen pitkin lumisia teitä oli nyt ilahduttavampaa. Valkoista ja sinistä, hopeaa ja vihreää, kaikki kauniisti huurussa. Halusin matkata tällä tavoin ikuisuuksiin asti, täysin rauhassa pyörän päällä. Jokainen etelää kohti ajettu maili oli hiukan lämpimämpi ja saatoin ajaa pitempään paleltumatta valonkin lisääntyessä jatkuvasti. Jokainen etelää kohti ajettu maili oli pieni palkinto ja samalla myös pieni menetys. Maisema alkoi taas muuttua. Pysähdyin lupaavalle grilli-kioskille syödäkseni jotakin. Sen jälkeen omistauduin ajamiselle enkä pysähtynyt ennen Helsingin, Itämeren tyttären satamaa. Siellä tapasin myös Jussin, Leenan, Liisan ja Tatjanan, mutta se on toinen tarina. Nyt minulla on jäljellä vain muisto, käytetty Panther ja muutaman upean ihmisen ystävyys, joita olen oppinut rakastamaan.

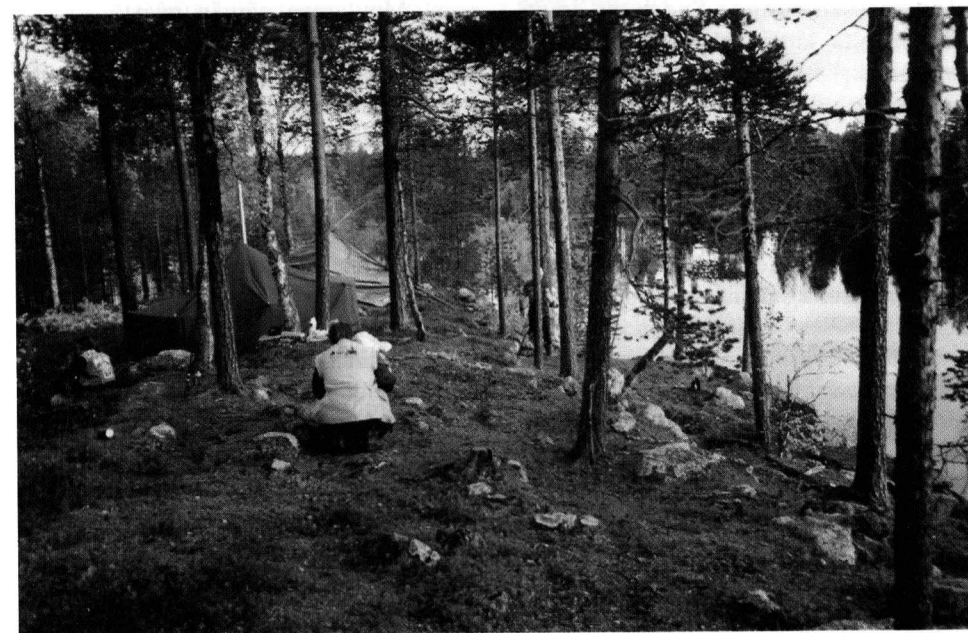
Dai Lloyd Hughes

Tunnelmia Koiramänniköstä

Kuvat R.Saukkonen

20. — 22.9.1991

Aika : 31 Tammikuuta - 2 Helmikuuta 1992
Paikka : Loh/Thurmansbang - Solla Saksassa
Ajo-ohje : Loh/Thurmansbang - Solla sijaitsee 60 km Passausta luoteeseen. Ajo tapahtuu kokouspaikalle via autobaanaa BAB A 3 (Regensburg - Passau). Liitymistä Hengersberg tai Garham on viitoitus kokouspaikalle.

Osallistumismaksu : 20.- DM per/henkilö
Yhteyshenkilö : Jörg Riepenhusen
Bodelschwingstrasse 17 b
W-4400 Munster -Hiltrup
Puh : ++49/250113322

HUOM : Kokoontuminen tarkoitettu ainoastaan moottori-
pyörillä saapuville.

Lisää infoa saa NMR:n yhteyshenkilöltä.

Terveisin Bo Nyquist.

Lama-ajan motoristit

Laman iskettyä suunnitelmat Eurooppareissusta haihtuivat taivaan tuuliin. Sen sijaan löysimme itsemme pikkuruisesta kyläpahasesta Pohjois-Suomesta, metsästyssreissulta, kuten pula-aikalaiset aikoinaan. Nahkakampeet vaihdettiin maastopukuun, haulikko remmeillä kiinni ja repu selkään — siitä vaan pomppimaan kuoppaisille hiekkateille korven keskelle, talvivarastoa hankkimaan.

Olihan se vähän toista kuin Saksan baanoilla liittäminen tai Alpeilla kurvaaminen. Mutta suomalainen motoristi ei hevillä lannistu! Mammot ja mummut voivattelevat kalliin pyörän hoivaamista ja pilviä hipovia vakuutusmaksuja ja huhuilevat kadonnutta maalaisjärkeä — mutta turhaan. Pyörästä ei luovuta, ei vaikka katto menisi pään päältä.

Suomalaisten suhtautuminen motoristeihin on muuten mielenkiintoinen asia. Teinpä minäkin kerran paikallislehteen juttua vuosia RR- ja Trial-ajoa harrastaneesta

paikkakuntalaisesta. Haastattelun yhteydessä piti julkaista komea kuva ja vein asianmukaisesti koko läjän materiaalia toimitukseen. Muutaman päivän päästä selailin aamukahvin ääressä ko. lehteä ja olin pudota tuoilta, kun keskiaukeamalta paljastui neljän palstan kuva haastatteluni kohteesta prätkän selässä. Kuvan alla oli jonkun 14-vuotiaan ipanan keksimä nyyhkytarina ulosajossa kuolleesta motoristi — poikaystävästä. Voin vain todeta, että eipä ollut elämäni onnellisimpia päiviä. Koska olin lehden palkkalisioilla, onnistuinkin saamaan juttuni julkaistuksi pari päivää myöhemmin. Yhden palstan hämärällä kuvalla tietenkin...

Toisin sanoen töitä riittää asenteiden korjaamisessa meidänkin sivistyneessä yhteiskunnassamme. Piste moraalisaarnoille. Pitäkää mieli korkealla lamasta huolimatta — motoristin lannistamiseen kun tarvitaan paljon enemmän!

Easy RiderParaisilta

HEULUJOMMOT

HuomHuomHuomHuomHuomHuomHuomHuomHuom!

Oikeen paljon Hauskaa Vappua vaan kaikille HEMMOille. Joulukuussahan ei tavallista kerhoiltaa ole, niin toivottelen ne joulut sitte pikkujouluissa. (Joissa ei ilmeisesti juoda kahvia). Toivottavasti olet ilmoittautunut ajoissa, lehden ilmestyessä taitaa olla myöhäistä.

Jos olit tähän saakka tiedottomana siitä, että HEMMOt järkkää ens näyttelyyn osaston, niin nyt et enää ole. Vapaaehtoisen avun puuttuessa joudumme käyttämään pakkoa? Toivottavasti kuitenkin ei. Joten ilmoittaudu kiireen vilkkaa, jos voit käyttää muutaman tunnin kerhon osastolla. Tai osallistua muulla tavalla tyylikkään lopputuloksen luomiseen. Vaikka tuntuisi ettei aika riitä, pieninkin juttu voi olla suuri apu. Lopulliset hugit varmistetaan tammikuun ylimääräisessä kerhoillassa, joka täten tiedoksi, pidetään Ajotaidossa 8.1. klo 19. Kysymyksessä on siis ylim. iltä, eli myös vika tammikuun pikkulauantai on voimassa.

Kevättalvelle on suunnitteilla kirpparituhuja varojen hankkimiseksi, joten joulusiivouksen aikana turhalta vaikuttavat rojut saattaa olla rahanarvoista tavaraa. Heitä ne pois vasta vappuna, elleivät menneet kaupaksi. Jos sulla on jotain ideoita miten saataisi ihan ikkaria vyffee, niin kerro ihmeessä. Ekaks tärkein kohde olis oman HEMMOin fon postituskustannukset. Olet-han ilmoittanut osoitteesi postituslistalle?

Enemmän tarttis kans tota aktiivisuutta, vaikka stadilaisia ollaankin, niin kyllä täälläkin pitäis jonkunlaisia talkoita saada aikaiseksi. Ei oo ihme, jos ei nuoret innostu kerhotoiminnasta, jos ne kerran eksyy

kerhoiltaan ja siellä vaan pari vanhaa keskenään tuttua höyryää. Tämä moitteena kaikille teille, jotka loistatte poissaolollanne.

Menneistä mainitakseni. Pienehköstä osanotosta huolimatta Nyyttiajo meni mukavasti. Itse en henk.koht. osallistunut kuin siihen pippalopuoleen, joka oli ihan hauskaa. Saunottiin, (ihka uudet lauteet), grillattiin, (omat eväät), jutusteltiin mukavia, toiset joi jaffaa ja toiset jotain muuta. Kahvia juotiin sitten aamulla, kahvit mainitakseni, erittäin maistuvien lisukkein, joita mutusteltiin sillee kivasti, ajan kanssa ja hyvässä seurassa. Jutunaiheitakin riitti, kun yritettiin keksiä Saunan veroista vetonaulaa näyttelyyn. (Ei muuten keksitty). Eipä ole kotioloissa aamiaiset yhtä hienoja. SUURET KIITOKSET VIRVALLE JA BO'LE järjestely puolesta Tattis myös appari Brozkille laudepuolesta. Joistain syystä Loska-ajolle ei löytynyt järjestäjää, vaikka yksi V-M olikin kiinnostunut osanotosta, niinpä se jäi pois tämän vuoden ohjelmista pois. Ilmeisesti ensi vuodeksi rukataan aika-tauluja. Tuosta järjestelypuolesta se verran, että Virvan reaktioista päätellen nyyttärien kohdalla ne suju suht kivuttomasti. Eli, jos voisit ajatella olevasi jonkun hommelin järjestäjä, voit kysyä, kuinka rankkaa se olisi

Toivottelen Rauhalliset Vuodenvaihteet kaikille, jotka sitä haluaa ja lopuille sitte Railakasta Menoa!

Jutta

PS. Tietoja kaivatessasi, yhteystiedot löytyy ekasivulta otsikolla Jäsenkirjuri.

MESSUKESKUS

HELSINKI 17.-19.1.1992

Moottoripyörän Tuontikauppiat ry.

MP92
MOOTTORIPYÖRÄNÄYTTELY

Hei vaan Motoristin lukijat!

Päätoimittaja tuossa päivänä muutama soitteli ja kertoi, että voisin saada vähän palstatilaa Motoristi-lehdestä kertoakseni mitä kuuluu moottoripyöränäyttely MP 92:lle.

Aloittaisin ensin kiittämällä viimeisestä. Ja sillä tarkoitan viime näyttelyn osastoanne, joka oli todella onnistunut ja varmasti yksi näyttelyn eniten huomiota herättäneistä osastoista. Seuratessani lehdistöpalautetta saatoin todeta myös useiden valtakunnallisten lehtien huomioineen osastonne.

Sitten tulevasta näyttelystä. Sille kuuluu kovasti hyvää. Ensiksi kertoisin sen, että monivuotinen haaveeni saada näyttely yhteen tasoon on

toteutunut. Pitkin kevättä kävin Messujen kanssa neuvonpitoja asiasta ja nyt ensi tammikuussa me olemme kaikki, koko näyttely yhdessä ja samassa tasossa. Meillä on hallitilaa käytettävissämme yli tuhat neliötä enemmän kuin viime vuonna. Lisätila käytetään lähinnä leveämpiin käytäviin ja suurempiin kahvila-tiloihin. Ja onpa näyttelyssä nyt lapsillekin oma leikkipaikka.

Lisäksi meillä on käytössämme koko Galleria Aula. Ravintolapalvelut ovat nyt erillään toisessa kerroksessa. Uskonkin, että meillä on nyt käytössämme tilaa siinä määrin, että aiempien näyttelyiden aika ajoin kaaosmaisesta ruuhkasta on päästy eroon.

Myös ohjelmapuolta olemme kehittäneet. Ensi tammikuussa tuleme näkemään teatterikorkeakoulun toisen vuosikurssin näyttelijäopiskelijoiden MP-näyttelyä varten suunnitteleman ja toteuttaman ohjelman. Nimeltään näytös on "Styyppit kavalkadi". Sen me kaikki näemme ensi kerran vasta näyttelyn avajaispäivänä, perjantaina. Mutta saatan uskoa, että ohjelma on mielenkiintoinen.

Ainakaan näytteilleasettajien määrässä ei lama näy. Päinvastoin, näytteilleasettajia on ilmoittautunut ennätysmäärä, (yli 90:tä) ja vaikuttaakin siltä, että nyt supistuneilla markkinoilla käydään entistä kovempaa markkinaosuuskilpailua ja sehän on meille kuluttajille hyväksi.

Myös pari vakuutusyhtiötä on uskaltanut mukaan näyttelyyn, joten nyt on paikalla ihmisiä, joilta voi kysellä vakuutusasioista.

Viime näyttelyn aikaansaamaan kirjoitteluun

palatakseni, niin silloinhan me pääsimme Kauppalehdessäkin hyvin esille ja oikein kolmossivulla. Tosin tuo artikkeli ei silloin ilmestyessään kovasti ilahduttanut. Mutta toisaalta, asiastapa taisivat kirjoittaa. Tästäkin on nyt puhuttu ja opiksi otettu. Uskoisin, että tammikuussa onkin taas tarjolla enemmän tavaraa ja vähemmän showta, mikä sekin on mielestäni vain hyvä suuntaus.

Tarkemmin ottaen en vielä tässä vaiheessa tiedä, mitä näytteilleasettajat aikovat osastoiltaan esitellä, sillä jokainen haluaa olla hyvin salaperäinen ja paljastaa korttinsa vasta näyttelyn avautuessa. Sen verran olen kuitenkin kuullut, että jokainen pyrkii löytämään kovasti mielenkiintoisia juttuja osastoilleen.

Eipä tässä sitten muuta kuin näyttelytapamisiin. Tammikuussa tavataan Messukeskuksessa.

Terveisin Salosen Kari

Sen tuntee luissaan...

Yöllä oli satanut, mutta nyt kun aamurinko kiipesi puunlatvojen korkeudelle, oli taivas kirkas ja vain kapea pilvinauha pohjoisessa muistutti ohi kulkeneesta matalapaineesta. Asfaltti oli jo kuivanut, ainoastaan metsäsaarekkeiden kohdalla tien pinta oli vielä tumma ja ilmassa leijuva ohut usva tuntui kasvoissani samanlaiselta kuin kostea, viilentävä pyyhe.

Taivutin rannettani ja vilkaisin kelloa, se oli melkein kuusi. Olin lähtenyt kotoa puoli viiden aikaan, mahdollisimman äänettömästi, varoen herättämästä vaimoa ja tyttöjä. Nyt halusin saada jostakin aamukahvit.

Orituvan pihalla oli puolentusinaa rekkoja, sekä yksi moottoripyörä, raskaasti kuormattu Bonneville. Sen omistaja istui ulkoterassilla piippua poltellen ja liityin hänen seuraansa kahvikuppi mukanani. Mies oli suunnilleen minun ikäiseni, sanoi nimekseen Jussi ja kertoi olevansa matkalla Norjan puolelle Kirkkoniemeen. Koska minunkin ajo-suuntani oli pohjoinen, päätimme ajella yhtä matkaa.

Valitsimme kartalta mielenkiintoiselta vaikuttavan reitin. Orivedeltä Keuruun ja Karstulan kautta Viitasaarelle, sieltä Pielaveden kautta Iisalmeen ja sitten vakioreittiä Kajaaniin ja Kuusamoon.

Mitkä asiat jäivät ajoreissuislta mieleen? Asiat, jotka sujuu hovin, vai ne kun jotain menee enemmän tai vähemmän pieleen? Tai kun jokin vältämätön varuste on jäänyt kotiin... villapaita tai tärkeä työkalu. Joilla-

kin on tapana laatia ennen kamojen pakkaamista pitkät luettelot, mutta minä haluan jättää jotain myös sattuman varaan. Heittelen reppuun tai tankkilaukkuun kaikkea tarpeelliseksi muistamaani ja kuitenkin joka kerta unohtuu jotain.

Jossakin Multian takana kävi ilmi, että tällä kerralla olin unohtanut ottaa mukaan eristysnauhaa. Eipä silti, ei sitä löytynyt Jussinkaan tavaroista ja kun Bonnevillen etulampulle tuleva johto todettiin kuorestaan niin hankautuneeksi, että se oli syyllinen sulakkeen kärähtämiseen, muutettiin marssijärjestystä. Minä ajoin edellä ja Jussi ilman valoja perässä. Huntin magneetto takasi sen, että Bonnevillen tulipille tuli aina kipinä, vaikka mikään muu sähkölaite ei toimisi.

Päivä oli kuuma, juuri sellainen kuin muistan heinäkuun päivien lapsuudessakin aina olleen... Ajelimme eteenpäin ilman kiirettä, nauttien tien mutkista ja järvi-maisemista. Illalla seitsemän aikoihin saavuimme Kuusamoon. Siellä Jussi teki päätöksen lähteä Sallaan uistimenheittoon. Minulle oli päivän aikana käynyt jo selväksi, että Jussu on innokas kalamies, joka ei milloinkaan lähde tienpäälle ilman asiaan kuuluvia varusteita.

Jatkoin matkaani kohti Rovaniemeä. Päätin ajaa katsomaan, löytyisikö yösija tuttu-jen motoristien luota. Vielähän tässä ehtisi tekemään vaikka pikku kierroksen kaupun-gilla, Rovaniemen yöelämä on keskikesällä

varsin värikästä...

Etupyörä nielee kilometrejä ja tunne olevani vapaa. "Vapaus" on sana, jonka vuoksi niin moni ihminen on vangittu tai tapettu. Ja kuitenkin tuntuu, että suurin osa ihmisistä ei edes tiedä mitä tuo sana oikeastaan tarkoittaa. Korkeintaan he käyttävät sitä itsenäisyyspäivän palopuheissa, tai kun näkevät suomalaisen saavan mitalin kaulaansa jos-sain suksikilpailuissa.

Mutta vasta silloin on vapaus jotain konkreettista, kun tuuli puhaltaa kasvoihin ja alla on musta asfaltti. Eikä ole tärkätä, MINNE olet matkalla, vaan että ylipäänsä olet MATKALLA. Kymmenen kilometriä tai kymmentuhatta. Tuttuja reittejä tai ennen kokemattomia. Uusia paikkoja, uusia kasvoja, tai sitten vanhoja ystäviä tapaamaan.

Sen tuntee luissa, milloin on lähdettävä liikkeelle!

Riisikuski

MOTOPOST OY MUUTTA!

Uusi osoitteemme 1.12.1991
lähtien on:
Motopost Oy
Hiidensilta
03250 OJAKKALA
Puh. 90-2271 728

15 %:n alennus huolto- osista ja renkaista

MP-69 jäsenet saavat Motopost Oy:ltä tilatuista osista
15 % alennuksen listahinnoista ilmoittamalla
jäsennumeronsa tilauksen yhteydessä.
Tilaa ilmainen luettelo numerosta 90-2271 728.

Eero Mikkolan omaiset

Kiittävät täten lämpimästi satalukuista motoristijoukkoa, joka osallistui Eeron siunaustilaisuuteen ja yhtyi omaisten ja ystävien suruun. Muodostamanne mahtava seppelkunniakuja oli mieliinpainuva ja herätti ansaittua kunnioitusta runsaassa saattojoukossa. Tervetuloa ensi kesänä Orivedelle motoristien kirkkopyhään Eeron muiston merkeissä.

Ämmämpee — MMP r.y. St. Michel Road Rats — Finland

Kenelle nyt mitä tulee mieleen otsikosta, ehkäpä kouluaikainen algebran $\frac{mm}{c} = \frac{q}{a}$ eli äm-män per-ce on qu-per-a - sairaassa poikalypseossahan joskus 50-luvulla tämmöisiä kehiteltiin... — Mutta näin MMP:n siivelepololla sykähtää heti: MMP, jalo joukko: Mikkelin Matkapyöräilijät r.y. !

Sähly

Motoristin elokuun -90 numerossa Vienon Vesa Eurasta heitti Mikkelin Moottoripyöräilijöille haasteen kertoilla tuohuistaan. Eivät näy vastanneen. Tietämäni mukaan tuommoista kerhoa ei ole olemassaakaan. — Ja BB:n kevätkäräjillä Motoristin päätoimittaja Pertsu uhkasi julkaista tiedon Mikkelin Moottoripyöräilijöiden kuolemasta, koskapa täältä ei ollut tullut juttua lehdeen. Totta, totta! Kuollut ja kuopattu, ihan oikeusministeriön päätöksellä. Vuonna 1987 perustamaamme kerhoa ei hyväksytty yhdistysrekisteriin! Syy: Täällä oli jo olemassa Mikkelin Moottorikerho r.y.

— Myöhemmin nimi Mikkelin Matkapyöräilijät hyväksyttiin, ihmeeksemme; täällähän oli jo Mikkelin Matkatoimistokin! Ja taas vain yhden pienen sanan ero! Pakollisen nimenvaihdoksen yhteydessä todettiin tehdyn jo niin paljon MMP-roinaa, että kirjaimet piti säilyttää, nämä MMP. “Mikkelin Munapäät”? “Mikkelin Motopierut”? Mulkut Mikkelin Perseestä”? Tulihan esityksiä —

raumalaiset olivat samassa pulmassaan päätyneet Motoporukkaan, sehän sopii hyvin noihin ulkomaankieliin.

Synnytys

Ennen vuotta 1987 Mikkelin matkamotoristit kuuluivat alajaoksena hienosti toimineeseen Mikkelin Moottorikerhoon. Niinä noin 300 vuotena syntyi moottorikerhon pääasiallisesta toiminnasta (motocross) erottava nimi “Road Rats”. Matkajaos erotui rotta-selkä-lipuistaan crossareista. “Road Rats”-nimen syntyhistoria on vain aniharvojen tiedossa, joten ei ole mitään syytä siitä nytkään kirjoittaa. — No, moottorikerhoon kuulumisemme aikoina kävimme kerran vuodessa “ilmaisilla” kahveilla (jäsenmaksun hinnalla). Ihan hiukan liioitellen, tietty. Mutta olimme huomanneet, että MMK:n talousarvion jättiosaa näytteli motocross, mikä taas meitä ei juuri kiinnostanut. Tunsimme itsemme crossin maksumiehiksi; vuosikokouksen kahvikaan ei enää oikein maistunut.

Mikkelin Moottorikerhon vuosikokouksen 1987 jälkeen “rotta” Jukka Jääskeläinen (Rinnekadun Finnoilin esimies, poikkea kahville) kaiketi ensimmäisenä esitti jälkipalaverissa vaihtoehdot:

1. Vallataan kerhon hallitus äänestämällä, koska matkapyöräilijöillä oli ehdoton enemmistö.

2. Kun MMK on vallattu, kuka miestä ottaa vastuun hienosti järjestetyistä motocross-kisoista? Kuka osaa? Ei kukaan meistä!
 3. Perustetaan aivan oma kerho, vain tavallisille kahvankääntäjille.
- Toukokuussa 1987 päädyimme kohtaan 3. MMP r.y. oli syntynyt.

Perustavassa kokouksessa oli läsnä kolmisenkymmentä matkamotoristia. Parissa vuodessa jäsenmäärä kiipesi 150:een, mihin se nyt näyttää vakiintuneen. Suurimmillaan kerhossa oli 189 sielua, mutta mitäpä noista huipuista. Itse ryhdyimme karsimaan "liitännäisjäseniä" nostamalla jäsenmaksua oikein reippaasti ja tarjoamalla vastaavasti enemmän toimiville kerholaisille.

Toimivat rotat

Jo perustavassa kokouksessa päätimme olla anomatta avustuksia mistään suunnasta. "Kenen kädestä syöt, sen lauluja laulat", vai miten se nyt olikaan? Tähän asti olemme ottaneet vastaan Mikkelin kaupungin meille tarjoamat hienot kerhotilat. Hieno kädenojennus yhteiskunnalta meille motoristeille, eikö? Nyt kuitenkin mietimme vakavasti tilojen luovuttamista passiivimmille porukoille, vaikkapa Mikkelin Korinpunojat r.y:lle (onkohan sellaista — kun meitä on niin moneksi?). Haluamme paikan, jossa nuorisolautakunta ei tuo täytettäväksi listoja "kerhotilojen käytöprosenttasteista", eli, kuka kävi ja milloin ja miksi. Haluamme tilat, joissa voi oleilla ilman klo 23 hiljaisuusmääräyksiä, ilman muuta valvontaa kuin oma, — haluamme olla vapaat! Motoristeja!

Talviaikana, eli syyskuusta huhtikuulle MMP pelaa kaukalopalloa (Mikkelin mestaruus viime kaudelta!), matkailee, retkeilee ja retkuilee. Ei käy aika pitkäksi uutta ajo-

kautta odotellessa. Kerhoillat ovat kyllä viime vuonna kärsineet - aina ei riitä juttuja ja tekemistä. Hankinnassa oleva biljardipöytä saattaa tuoda pelaajia talvi-iltojen tapaamiin. Vaativalle motoristille kun ei enää riitä mp-lehtien lueskelu, videon töllöttäminen, limukan ja kahvin litkiminen sekä iänikainen sama seura.

Sihveeliä on tässä yhä enemmän alkanut viehättää jo aikaisemmin mainitsemani OMA kerhotila. Siellä ei tarvitsisi pitää joskus tarvittavaa ölvipulloa vessanpytyn takana, ei olisi pelkoa nuoriso-ohjaajan, sen VASTAAVAN, äkki-ilmestymisestä. Sannonko vielä kerran: Motoristi haluaa olla vapaa, vain kerhohengen säänoissä oleva, omilla tiloissaan.

Rahat

Rahasta vapaat? Motoristit? Jaa. Jo veli Aleksis Kivi totesi rahasta: "Kulta on saake-li tuomaan nokkavuoria ja ilon pöhnää". Olemme yhden kerran turvautuneet avustusten jakajiin: Jokavuotiset matkamme Ruåtsin Ruskråffeniin, Pystymettään jne alkoivat rasittaa ison, lämmitettävän teltan puuttumisen tähden. Saimme kaupungilta peräti 1.500,- mk lähes 5.000,- markan teltan ostoon. — Nyt tarvittavaan toiseen telttaan ei takuulla kerjätä varoja, hankimme rahat itse!

Rahaa? Jumankauta, sitähän kasvaa joka oksassa, jos vain viitsii poimia. MMP r.y. on vajaan viiden toimintavuotensa aikana keräillyt mainittua "ilon pöhnää" sieltä sun täältä toiminnalla. Tärkeimmät rahaoksat tulkoon mainituiksi: Jäsenmaksuilla rosvoamme motoristejamme noin 10 % talousarvion loppusummasta, olemme olleet järjestyspartioina, mainoskulkueissa, kokoontumisajojen järkkärinä (kv. Rottaralli vuodesta -90, sekä omat alkajais- ja

päätosajot), julkaisseet vuosittain kerholehden mainostuottoineen jne. Myös kerhon hömppämyynti (merkit, mukit, takit, collegeasut jne) tuottavat jonkin verran, emme myy kamaa kerholaisille rosvoushintaan. - Toiminnallamme voimme maksaa aktiivisille kerholaisille moninkertaisesti takaisin heidän suorittamansa vuotuisen jäsenmaksun, vaikkapa mp-näytelymatkoilla, kerhokokkareilla jne.

Rottaralli

MMP r.y. on satojen vuosien ajan osallistunut miljooniin (tässä on nyt niitä ns. Mikkelilisiä!) kokoontumisajoihin "kaikkialla maailmassa". Parit iskut: Sakemannit Lüneburger Heide-ajossa -90 katsoivat mikkeliläisten osallistumisen riittäneen. Uutta kutsua ei enää kullut 1991, mainitsivat jotain perhetapaamisesta silloin. Eipä ihme-kään, meillä 14 MMP:läisellä oli kivvaa siellä 1990! Mutta koto- ja ulkomaiden kokkareista kirjasimme jatkuvasti hyviä ja -ennen kaikkea! — huonoja puolia. Päätimme yrittää kokkaria, jossa HUONOT PUOLET MINIMOITAIISIIN! "Road Rats" — siitähän syntyi Rottaralli. Vuonna 1990 odotimme 250 — 300 osallistujaa, tuli 427! Virhearviointi: jonoja syntyi kuitenkin jo ensimmäisellä kerralla! Kuluvana vuotena odotimme 600 vierasta ja varauduimme 700:aan, tulikin 902! Jälleen jonkin verran

jonotusta, väliaikaista ruoan loppumista jne... "Miksi te kaikki motoristit tänne Rottaan änkesitte", muistan kysyneeni. — Oli muuten suurin ulkomaalaiskokkari Suomessa sitten FIMin. No, vuonna 1992 varaudumme 1000 vieraaseen. Toimintaa parhaimmillaan.

Lopuksi tältä paikalta

Sihveelipolo ei voi olla muistamatta aikojaan temppelelimannina 60-luvulla, piruntorjuntabunkkerissa kun urkuja soitin, eli "pillit kuhisi", siksi tuo papillinen ilmaisu. — MMP on siis motoristikerho, jossa taikasanana on TOIMINTA. — Vuoden 1992 HYMYILEVÄN MOTORISTIN KEVÄT-PÄIVÄÄ vietetään Mikkelissä 17.5. Ja nyt "kokkarien merkeissä", voit tulla jo vaikkapa perjantaina 15. toukokuuta.

Aikaisemmat kerhonsa esittelijät näkyvät haastaneen jutulle toisia motokerhoja. Meitä täällä Mikkelissä nyt kiinnostaa parikin sählyä kerhoa: Kotasessa -91, jokaisen palkinnon jälkeen kailotti tupakin tuhoama kurkkuääni: "HYVÄ RÅMEPORI!" Miten hyvä kertokaapa! Ja sitten HAMPIT! Mitka ihmeen Hampit? Nähty on joka puolella Eurooppaa, Vantaalta joo, mutta antaapa tulla esittelyä enemmän, Fedo, Anni, Julli, Niina, Keijo, Topi, Matti et co,

**Toivoo Seppo Linjama
MMP r.y:n sihveelipolo**

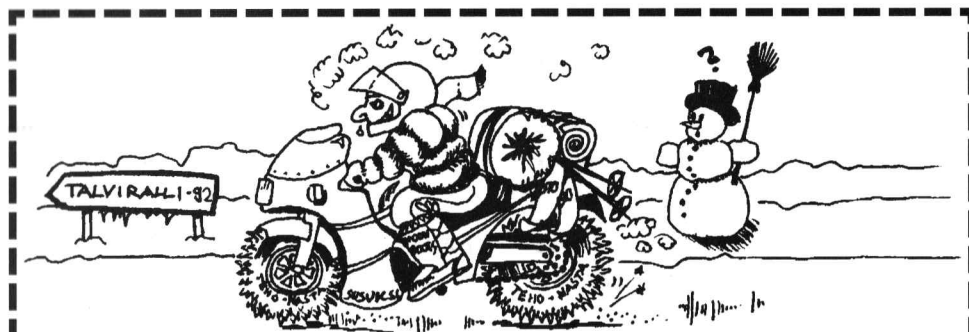
P.S.

Kovin tili tarinasta ihanteellinen. Totuushan on MMP:ssä — kuten muissakin kerhoissa havaittu! — Olevan / olleen monenlaista kahvankääntäjää: "Eroan kerhosta, koska ei valittu pj:ksi. Eroan, koska kerholehti oli niin huono. Eroan, koska edellisvuotisen kahdeksan tiedotteen sijasta tänä vuonna tuli vain viisi. Eroan, koska pj.

sanoi niin. Eroan, koska hallitus on paskapäinen. Eroan, koska jätkät vittuili. Eroan, ...". Kannatti erota MMP:stä. Hoiti huonosti hänelle uskotut tehtävät, ei valittu uudelleen. Ei pyynnöistä huolimatta avustanut kerholehden teossa. Oksensi puolijoukkueteltassamme kavereiden rojujen päälle. Ei osallistunut päättävään vuo-

sikokoukseen. Sanoi kavereilleen yhtä vittumaisesti, mikä oli eroamisenkin syy. Jne. — Joutavat menemään, itsensä ihailijat, toisten mollaajat, porukkahenkeen soimattomat, tekisi mieleni sanoa: paskapäät. Iseni mukaan lukien, kuitenkin mukana täysillä, "pystyssä kaiken aikaa."

S-Polo

TALVIRALLI

7. — 9.2.1992

Tänäkin talvena se järjestetään ja nyt Suomenlahden rannalla (Suomen puolella...).

Paikalla on perinteiseen tapaan hyinen avanto ja hikinen sauna, märät teltat ja kosteat jutut sekä mahantäytteeksi aamupalaa ja päivällä ruokaa. Harvat ja valitut palkitaan arvottomilla ja tarpeettomilla tavaroilla.

Pakollinen ennakoilmoittautuminen 90 mk 17.1.1992 mennessä kerhon postisiirtotilille nro 1427 226

Lisätietoja : Antti Korjus 952 - 603 693 koti
Risto Korjus 952 - 136 50 työ
MC Protoway 952 - 184 206 talli

ALUETOIMINTA

Löytyykö halukkuutta aluetoiminnasta jutusteluun MP92-NÄYTTelyn yhteydessä lauantaina 18.1.1992 Helsingin Messukeskuksessa ?

Viime vuotisen suunnittelupalaverin yhteydessä heräteltiin ajatusta joka vuotiseksi tapaamiseksi ja uusien halukkaiden mukaan saamiseksi.

Aiheesta innostuneet ottanevat joulukuun aikana yhteyttä Minnaan, puhelin kotiin 90-296 3232 ja töihin 90-299 2489. Kaksi kaverusta per alajaos tai mahdollinen alajaosalue lienee sopiva rytmiryhmä. Mikäli innokkaita löytyy riittävästi, varataan neuvottelutilat.

20 % alennus moottoripyörän maalipinnan puhdistus- ja suoja-ainekäsittelystä, 15 % alennus auton korkeapainepesusta ja Dinitrol-takuuruosteestosta.

MP69:n jäsenet ovat oikeutettuja alennuksiin esittämällä voimassaolevan jäsenkortin asioidessaan Kehä III:n ja Tikkurilantien risteyksessä sijaitsevassa BB-WAX:ssa.

BB-WAX AUTOSUOJAUS T:MI

Tikkurikuja 3
00750 HELSINKI

puh. 90-362 323 tai 949-218160 / Matti Kuismanen

MP-Lehden tilausmaksut ovat muuttuneet. 69:n jäsenenä sinulla on edelleen mahdollisuus saada 15% alennus normaalihinnoista.

Uudet hinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus	240,- mk	(norm. 285,- mk)
Kestotilaus	225,- mk	(norm. 265,- mk)
VIP-Club	265,- mk	(norm. 315,- mk)

Varmistaakseni itselleni etuoikeuden tiedottaa omakohtaisista kokemuksista m-pyörän sarvissa lähestyä näin kirjallisesti ainutkertaisen ensipainoskäsikirjoituksen muodossa tulevaa menestysromaania

Tulevan motoristin päiväkirja

Ehdottomanvälttämättömiä lisävarusteita lukunautinnon täydellistämiseksi ovat:

- mukava tuoli
- kaljatuoppi/-lasi/-pullo/-tölkki mie-luitten useampi)
- mikä hyvänsä mielentila, koska se joka tapauksessa teoksen lukemisen jälkeen on erilainen(tai sitten ei...)

Toimintaohjeet:

- Istu mukavasti/ asetu sohvalle vaaka-asoon
- Avaa kaljapullo/-tölkki
- Nauti sopivaksi katsomasi määrä ko virvoketta
- Aloita teos "Tulevan motoristin päiväkirja"

1991 Rakas päiväkirjani

Tänään on siis elokuun kolmastoista, se kauan ja hartaasti, kauhulla, jännityksellä ja mitäsuurimmalla innolla odotettu päivä. Ensimmäinen moottoripyöräajotunti on takana.

Jonkun tietämämme hra Virkku-Torkku Virkkusen suosiollisella jonkinasteisella myötävaikutuksella sain itseni vihdoista viimein hilattua itseni ajotunnille (onnistuneesti?), jossa ensihirvityksen jälkeen

päätin kerätä hurjan luontoni ja kivuta piikkisen jammun satulaan pelkääjän paikalle ajoharjoituspaikalle siirtymisen ajaksi.

Lyhyen teoriajakson jälkeen taruin jammua sarvista, nousin satulaan. Siis vaihde, kaasuu eikun kytkin, eikun kai ensin käynnistys, apua...

Kierrosluku 3000 rpm, mutta siinä viisarissa ainakin oli vikaa, kun se ei pysynyt sovitussa lukemissa...Siis kytkin, vaihde, kaasuu, kytkin...ja nurin!

Nöyryyttävää (onneksi edes se lipeälammikko oli n 2 metrin päässä). Pyörä ylös (olin ihan eka TYTTÖ! joka sai ihan omin voimin pyörän pystyyn) ja menoksi. Ja ilman ajo-opeeni ripeätä toimintaa olisin kai loputtomiin harjoitellut maastoutumista moottoripyöräapuvälineenä käyttäen (tämä SA-intille vihjeeksi).

Maastoutumisyritykset jatkuivat menen tullen, kunnes opeparkani silmät punoittaien, silmiään hieroen totesi kaiken päättähuimaavan 15 min kuluttua!

EI TÄSTÄ MITÄÄN TULE, LOPETAAN TÄHÄN, SINUN EI TARVITSE EDESMAKSAA!

Kannustavaa, eikö totta.Kertoen syyksi:

- minä olen liian PIENI!
- pyörä on liian ISO!

Totesimme jälkimmäisen vaihtoehdon

lähinnä oikeammaksi. Koska minun korkeussuuntaisiin ulottovuuksiini lienee lähes mahdoton vaikuttaa, jollei lisätä kypärän korkeutta, jolla ei liene käytännön merkitystä, koska tämän tasapainottomuustilan jälkiseurauksena en ajatellut harrastaa moottoripyöräakrobatiaa. Toisaalta olen kylä kuullut jalkojen pidennysleikkauksista, olisihan hauska muutenkin muuntautua neiti pitkäsääreksi tavallisen pulliaisen asemesta... joten harkitaanpa vielä!

JOTEN REPUT HETI EKALTA TUNNILTA!

(Sisareni totesi kuultuaan tunnistani: IDIOOTTI; mitähän tai ketähän lie tarkoittanut?)

Itsekseni mietin openi halua päästä minusta nopeasti eroon... Liekö silmien punoituksella ja kutinalla mitään merkitystä, openi kertoi nimittäin olevansa allerginen, et voi arvata,että...

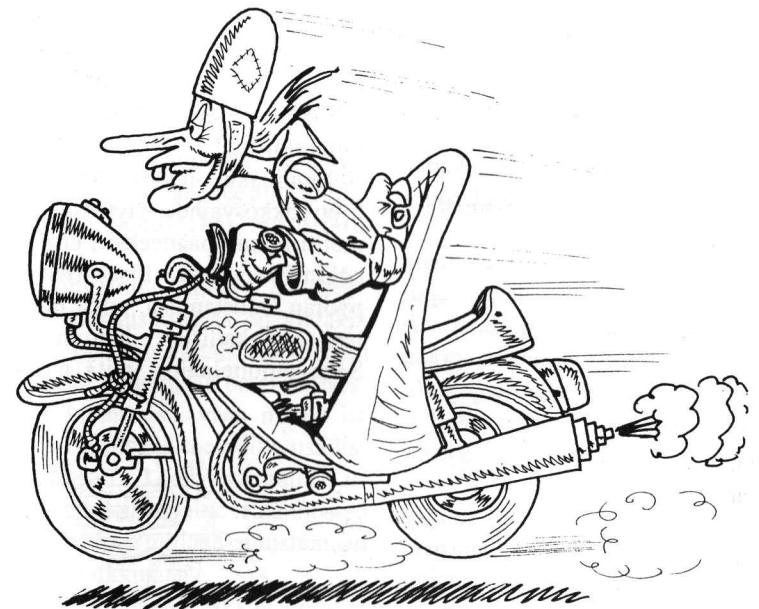
HEVOSILLE!

ETTÄ NIIN! SE SITTEN SIITÄ...

... Ja sitten tilaamaan uutta ajotuntia ajo-opeeni suosittelemasta toisesta opinahjosta (joten en kai sitten ihan toivoton ollutkaan), jossa on matala, nam, custompyörä opetusvälineenä. Muutenkin ajo-opeeni piti custompyörän valintaa ihan onnistuneena ajatuksena (kenties sen mopon jälkeen).

Kotiin isukin autolla ajellessani mietin tulevaa toimintastrategiaa, jollei em vaihtoehdokkaan onnistu:

- ajatuksesta luopuminen, mutta piru vie jos periksi annan
- PAPPA-Tunturin hankinta käyttöön
- Honda Shadow-mallin vaihtaminen pienempään=MONKEY, ainakin yltää jalat maahan
- mikäli mikään näistäkään ei osoitaudu mahdolliseksi, lienee ainoana

mahdollisuutenani moottoripyörämattokailun harrastamisen vuoksi, hankkia... MIES... APUVA!

Ihan vain kaiken varalta selustani varmistaakseni rohkenen arasti ja nöyrimmästi udella... että saako niitä vuokrata, lainata vaiko pitääkö hankkia omaksi? Ajattelin, että vähän käytettykin kävisi hyvin, mutta pitäisikö hankkia myös varamies, varsinaisen epäkuntoon joutumisen varalle? Ja sitäpaitsi olen kuullut, että niiden ylläpitoon saattaa kuluva rahaakin, ja jonkinlainen kalettu, mahdollisimman lämmin suojakin saat-taisi olla eduksi, joten saisko tällaista tarvet-ta varten jonkinlaista avustusta?

TULEVAN MOTORISTIN PÄIVÄKIRJA, osa II

*(mitä kenties kannattanee tehdä mahdoli-
sesti joskus...)*

19.08.91 Rakas päiväkirjani!

Jälleen yksi lehti on kääntynyt elämässäni. Toinen, lähinnä kauhulla ja totaalilla itse-luottamuksen puutteella ja kaikesta huoli-matta entistäkin suuremmalla innolla odo-tettu ajotunti on takanapäin.

Käsitykseni moottoripyörän käytöstä maastoutumisharjoitusten oivallisena apu-välineenä vahvistui entisestään: Ihan itse totesin ajo-opelleni unohtaneeni erään pikkuseikan pysähtymisvaiheessa... Pyö-räparka ei kykenekään omatoimisesti säilyt-tämään seisoma-asentoa, vaan pyrkii kylkimakuulle!

Harkitsin jo uutta uraa: Autokoulujen pelkäämä pyöränsäremisterroristi. Sitä pait-si näin naisihmisenä keksin pyörälle maini-on uuden käyttötarkoituksen: Koska mies-ten kiikkiinsaamisessa lienee metsästysvaihe mielenkiintoisin... Oivalsin, että moottori-

pyörä soveltuu erinomaisesti em tarkoituk-seen... Mitä liekään ajo-openi ajatellut loikkiessaan minua ja pyörääni karkuun... Hyvä pokka hänellä ainakin on... Minulla sen sijaan ei...

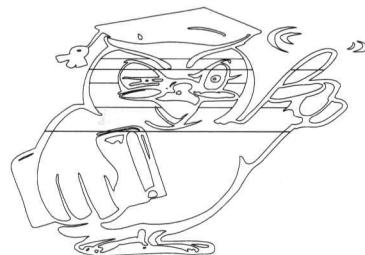
Mikäli kaupugilla alkaa kuulua huhuja hullusta naishenkilöstä, joka Hämeenkatua kulkiessaan itseksensä hihittää ja välillä ää-neen nauraa... Tiedät kenestä on kysymys.

Muuten, edelleen harkitsen korkeus-suuntaisten ulottuvuuksieni lisäämistä vaika jatkojaloilla... Minulle muuten so-pivankokoisissa ajohaalareissa oli yksi pikku vika... Polvivahvikkeet valahtivat nilk-koihin... Mikä meikäläisen tuntien liekin kyllä sopivampi kohde... Muistuttaessani lähinnä harmaata Michelin-ukkoa ihmettelin, ettei yh:mme tunnistanut minua ohikul-kiessaan.

Pyörän tekniikka alkaakin jo olla hallin-nassa, mitä nyt jokunen pikkuseikka unohti: Että,.. siinä on jarrut, tai että sen saa kääntymään ohjaustankoa kääntämällä...

Minusta pyörä oli täydellisen yh-teistyöhaluton! Mutta näillä seikoilla kait tuskin lienee sitten käytännössä kovin suur-ta merkitystä!

Vauhtiakin oli jo päätähuimaavat 40 km/h ja kakkosvaihe käytössä! Ajo-openi ilmoitti tunnin päätteeksi, että seuraava ajo onkin liikenteessä... Lisäksi harjoittelisimme pyörän kallistamista, mikä minusta on tur-haa, se kun kallistelee ihan omatoimisestikin! Sekä pujotteluajoa, mitä nytkin kyllä jo

opettelin...

Ajo-openi uhrasi hanskansa radan merkitsemisvälineiksi... Rata osoittautui mahdottomaksi... Vähitellen pontevoituvien valitusteni jälkeen ajo-openi perimie-hekkääseen tapaan päätti näyttää, että taipuhan se pyörä... ja taipuhan se... Radan pidennyksen jälkeen! Arvaapa kellä oli haus-kaa?

TULEVAN MOTORISTIN PÄIVÄKIRJA, osa III

*(mitä kaikkea onkaan koettava tullakseen
joskus...)*

Syyskuussa -91, Rakas päiväkirjani

No, johan tässä aikaa onkin vierähtänyt, vaikka mitään erityisen mullistavaa ei ole-kaan tapahtunut, vaikka elämäni onkin ai-van mullinmallin. Kuume senkun pahenee... Eivätkä satunnaiset kommunikaatioti-lanteemme tuntemamme herrahenkilön kanssa suinkaan aiheuta tilassani parane-mista...

Ajotunnit openi turvallisessa huomassa alkavat olla takanpäin ja lähenee aika jolloin on ryhdyttävä itsenäiseksi motoristi-kokelaaksi.

Silti pikkuongelmia ilmenee edelleen: Pyöräni omatoimisuusasteessa on vieläkin parantamisen varaa: Se ei hartaista toiveistani huolimatta suostu kipuamaan omatoimises-ti ylöspäin mäkilähdössä, vaan minun on pitäisi jollakin mystisellä metodilla osallistu-tua ko tapahtumaan... Lisäksi pyörälläni il-menee selviä muistihäiriöitä: Käännösten jälkeen se ei suostu millään muistamaan sammuttamaan vilkkujaan...

Ja jos joskus tulevana aikana perään-kuulutetaan kaupungin istutuksia tuhoavaa vandaalia, niin minä se en ainakaan ole,

vaikka menneinä päivinä kävinkin Pirk-kahallin parkkipaikan puurivistöjä uh-kailmassa...

Ikioman kulkuvälineen hankinta on vi-reillä, mutta asiassa on vielä pik-kuongelmia...

Kukahen vaihtaisi kaksi yksihevos-voimaista kulkuneuvoani yhteen viisi-kymmenhevosvoimaiseen kaksipyöräiseen moottorikäyttöiseen kulkuvälineeseen?

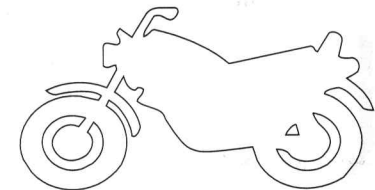
Tilannetta selkeyttääkseni: Kulku-neuvoillani on yhteensä kahdeksan jalkaa, joita ne osaavat liikuttaa täysin oma-aloit-teisesti, mm koristellen meikäläisen sääriä hevosenkengänkuvilla... Mutta näin entise-nä ratsastana (tosin vielä nykyisenäkin...)

Kukaan kulkuvälineiden markkinointia harjoittava henkilö ei ole vielä ottanut tosis-saan ehdottelujani vaihtokaupoista, miksi-köhän, ihmettelen). Olenkin miettinyt, että jos tullakseen ratsastajaksi, pitää pudota he-vosen selästä sata kertaa, niin montako ker-taa pitää kaatua pyörän kera tullakseen motoristiksi?

Niin, eräänä kauniina kesäperjantaina vakavanlaatuisen mielenhäiriön seuraukse-na löysin itseni kulkuvälineitä markkinoi-van yrityksen pihasta...

Kiinnostava pyöräkin oli vielä tallella... Lähdin ajamaan... Ja piti palata takaisin... U-käännöksen kautta... Ja onnistuihan se... Noin kolmannen tiehaaran kohdalla alamä-en auttaessa pakittamisessa. Niinpä nöy-ryytettyä ajelin pihaan ja totesin korttien puhuneen totta: Unelmia ja utukuvia...

Seuraava yritys tapahtuikin tietämämme herrahenkilön ryhtyessä taustatueksi... Mi-

nun istuskellessani pyörän taustapuolella. Koeajon jälkeen olin sanaton vauhdin hurmasta. Vaikka tunnustettakoon, ole varsinainen mammantyttö... Taaskaan en uskaltanut ryhtyä ajajaksi.

Vähän myöhemmin syyskuussa -91

No, nyt se on tehty! Siis koeajo ja ihan yksin vielä! Koeajolenkille lähtiessäni, käynnistettyäni pyörää noin kuudetta kertaa, alkoi tuskanhiki kihota otsalle ja uskonpuute uhkailla... Mutten suostunut nyt

luovuttamaan... Mietiskelin tosin, että saattaapi ollajotakin merkitystä sillä, että kone on kylmä ja pyörä oluto... Eikä tietoaakaan siitä viisarista, joka näyttää kierrosten määrän. Joten seuraavan kerran, kun minusta jotakin kuuluu plenkkin onnellinen (?) pyöränomistaja (huoleton on hevoseton).

... Mutta pahaa pelkään: Koeajonkin sekoitettua sen vähäisen järjestyksen pää-nuppini sisällä, niin miten käykään oman pyörän kanssa? Ensimmäisinä öinä epäilenkin löytäväni patjani pyörän tai pyörän sänkyni vierestä... **Tuleva Motoristi**

£ Myydään ja ostetaan \$

ENDURO HUSQVARNA WR 400 -88

MYYDÄÄN hyväkuntoinen, vahva ja nopea.

Mukaan varusteita: Saappaat, kypärä, nastarenkaat ym.

(Pyörä seissyt lähes 2 vuotta.)

HINTA: 19000,- käteisellä.

Puh k. 90 - 327 668

t. 90 - 859 8324

949 - 446 041

A. Karttunen

MYYDÄÄN: -Yoko-kevlarpuku; puna - musta - valkoi-

nen, kokoa M. Uutta vastaava.

-Nahkapuku; kokoa 48.

-Ajokenkiä; Prexport, kokoa 41 ja Mustang, kokoa 41

-Ajohanskat; 2 paria, kokoa 9.

-Sadepuku; Rukka, kokoa 48.

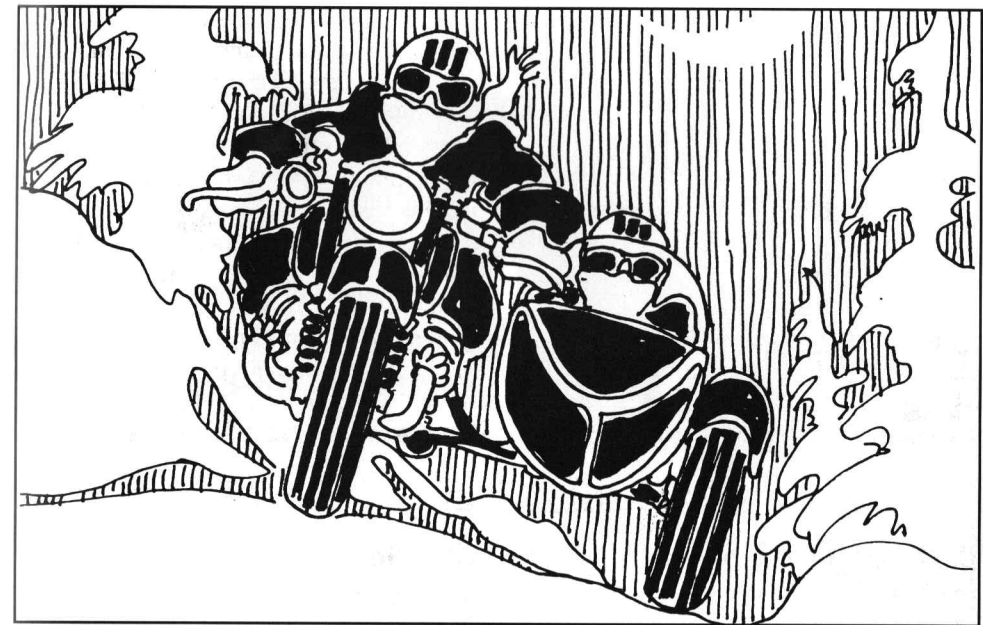
-BMW - 100 korjauskäsikirja

OSTETAAN : -Coretexpuku; kokoa 48.

-Crossikengät; kokoa 41.

-Piikkirenkaat; koot 21 ja 17 tuumaa.

PUHELIN : 984 - 42049

Motorrad-Rally, Savalen

Norja, 16.1. — 19.1.1992

Kansainvälinen moottoripyörätapahtuma täydellä ylöspidolla, hintaan 900,- Nkr.

-Ilmoittautuminen:

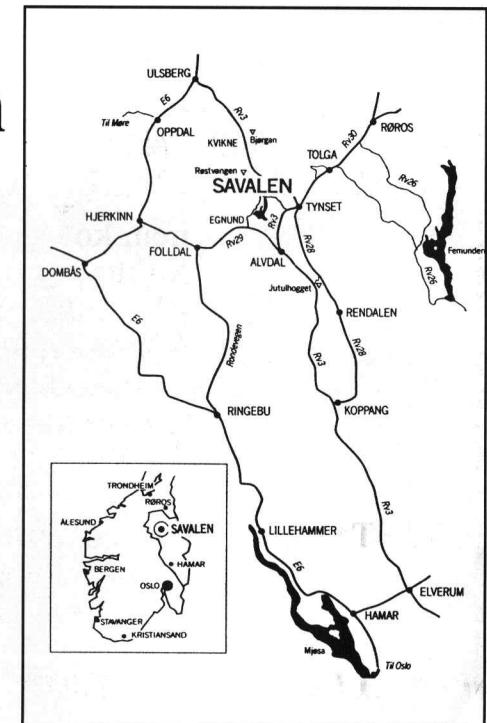
Savalenin Tunturihotelli

2500 Tynset

Puhelin 064 84742, josta saavana täydellinen ohjelma.

Tervetuloa

Velkommen!

Kiitos

Yhteistyöstä ajokoulutuksessa Jurvan ja Alastaron radoilla **Otto Brandtia**, **Helkama-Parttia** ja **Tan-Productia** kiittäen.

MP 69 r.y.

Ryppyotsaisille

“Vai niin!” huudahti Vinsentti hiiri. Vähemmästäkinhän kunniansa tunteva hiiri hikeentyisi kun väitetään, ettei hän ole seikkailuun sopivaa ainesta. Niinkuin jouluaatto olikin, Vinsentti päätti näyttää kastemadolle, jolla oli otsaa väitellä kaikenlaista. Vinsentti pujahti koloonsa, rojahti sängylleen ja mietti mistä seikkailun löytäisi jouluaattona. Ensin pitää kuitenkin pakata seikkailureppu. Vinsentti survoi pienen reppuunsa villasukat, nenäliinan, palkan juustoa, sekä Amalia-tädin lähettämän joulukortin. Pieni hiiri oli nyt mielestään valmis seikkailuun, kuin lukkari sotaan.

Vinsentti ei ollut vielä päättänyt mihin menisi, mutta eihän sitä toisaalta tiennyt kukaan missä seikkailu odottaisi. Niinpä hiiri kulki vain eteenpäin. Vinsentti ei tosin ollut enää ollenkaan varma halustaan seikkailla, kun kaikki luolat ja käytävät alkoivat olla oudon ja vieraan näköisiä, hajutkin olivat vieraita ja tuntui kuin joku olisi seurannut häntä. Ehkä kastemato oli kuitenkin oikeassa, ei hänestä olisi seikkailijaksi. Mutta takaisinkaan ei ilman seikkailua kehdannut mennä. Vinsentti-hiiri kokosi kaikki rohkeuden rippeet mitä sillä oli vielä jäljellä ja jatkoi urheasti, mutta vapisten matkaansa.

Edessä oli kolo ja sen takana luola, josta tuli outo voimakas, hiukan pistävä haju. “Sinne minun kaiketikin pitäisi mennä tutkimaan mistä tuo haju on peräisin,” tuumi Vinsentti, nielaisi kerran kuuluvasti ja hiipi luolaan niin hiljaa kuin pieni hiiri vain kykenee. Luola oli lyhyt ja se päättyi johonkin suureen ja avaraan tilaan, jossa pistävä haju

tuntui voimakkaalta ja samalla haisi myöskin hiirenloukuilta. Vinsentti oli lähes kauhuissaan, eikä se enää tiennyt missä oli se luola, josta se oli tullut. Vinsentti halusi pinkaista pakoon, mutta samanaikaisesti jokin pakotti sen kulkemaan eteenpäin. Hiiri astui kaksi askelta eteenpäin ja jäi kuuntelemaan, astui taas kaksi askelta ja kuunteli kunnes oli varma ettei mitään uhkaavaa ääntä kuulunut. Vinsentti huokaisi helpotuksesta, sydänkin laskeutui kurkusta omalle paikalleen ja se löi jo lähes normaalilla nopeudella. “Eipä tässä hätiä mitään”, totesi Vinsentti ja jatkoi matkaansa muina hiirinä. Noin viiden askeleen päässä hiiri törmäsi johonkin joka sanoi “Spoing” ja joka haisi juuri sille miltä oli koko ajan haissut ympäristössään. Vinsentti säikähti niin, että hyppäsi puoli metriä ilmaan, kiepsahti ympäri, juoksi jo ilmassa minkä jaloistaan pääsi, tippui johonkin mikä kumahti ontosti kuin tynnyri ja missä törmäsi lähes välittömästi seinään ja mistä ei ilmeisestikään niin vain päästy pois.

Tämä oli aivan selvästikin hiirenlouku, juuri sellainen mistä äiti oli Vinsenttiä aina varoittanut. Vinsentti oli onneton. Täällä hän istui hiirenloukussa, kun muut pitivät hauskaa joulukuusen ympärillä, söivät mielinmäärin juustoa ja joulupukki tulisi varmasti aivan kohta ja toisi lahjoja kaikille muille paitsi hänelle, koska hän nyt istui täällä hiirenloukussa, mistä ei ollut poispääsyä. Vinsentti manasi kastemadon, joka esitti typerää väitteitään ja vieläpä jouluaattona. Ilman kastemadon lieroa Vinsentti ei tässä istuisi suremassa. Samassa narahti ovi

jossakin hyvin lähellä ja valot syttyivät. Vinsentti joutui pakokauhun valtaan, se huomasi “hiirenloukussaan” penkin jonka alle pujahtaa piiloon ja kätkeytyä pieneksi. “Hiirenloukku” lähestyi joku joka sanoi “Nirsk narsk, nirsk narsk” liikkuaan. Vinsentti oli varma, että hänen loppunsa oli tullut, mutta mitään kauheaa ei tapahtunutkaan, “hiirenloukku” vaan lähti liikkeelle kitisten ja se joka äsken oli nirissyt ja narissut, ähisi nyt lisäksi.

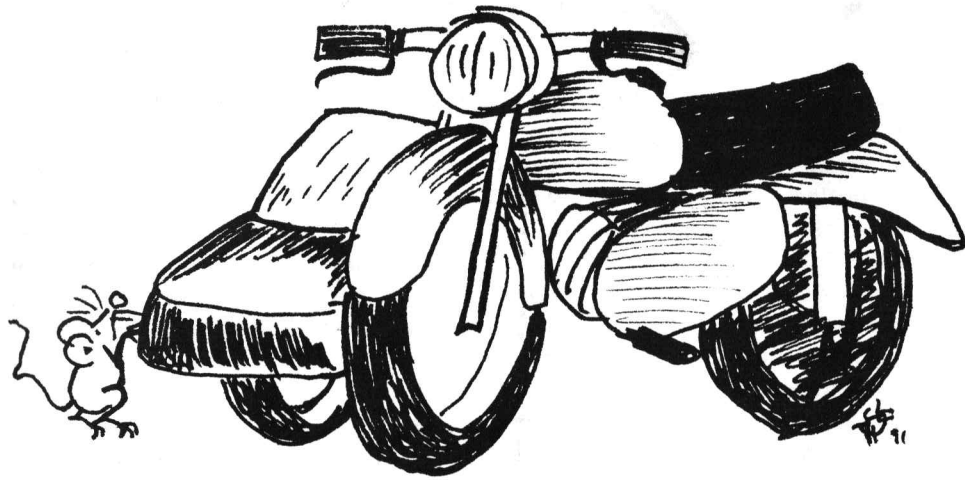
“Ei ole helppoa olla pieni hiiri”, tuumasi Vinsentti kun talviaurinko häikäisi silmiä ja pakkaneen nipisteli varpaita. Sitten se muisti seikkailureppuunsa olevat villasukat, mutta miten ne ottaisi pois repusta ilman, että nirisevä ja narisevä ja puhiseva huomaisi häntä. Vinsentti ryömi niin perälle penkin alle kuin vain suinkin oli mahdollista, otti selästään repun ja kaivoi villasukat esiin ja sujautti ne jalkoihinsa. Sitten Vinsentti ryömi takaisin penkinreunan lähelle, koska se halusi loppujenlopuksi kaikesta pelostaan huolimatta nähdä, mitä seuraavaksi tapahtuisi. “Hiirenloukku” alkoi pikkuhiljaa hah-

mottua Vinsentille. Tämä oli paljon isompi kuin mitä Vinsentti oli kuvitellut hiirenloukun olevan, ehkä tämä ei kuitenkaan ollut hiirenloukku! Niin hiirenloukun tarkoitushan oli ottaa hiireltä henki pois, muisteli Vinsentti äitinsä kertomaa. Laitos alkoi kiinnostaa yhä enemmän, ehkäpä tämä olikin seikkailu.

Vinsentti kurkki varovasti penkin alta nähdäkseen paremmin missä hän loppujen lopuksi oli. “Tämä on selvästikin jokin kaukalo,” tuumi Vinsentti”, mutta miksi tässä on penkki ja tämä liikkuu?” Vinsentti ryömi vielä vähän edemmäksi, vilkaisi ylöspäin sinne mistä ähinä, nirinä ja narina kuului ja samassa se vetäytyi salamannopeasti takaisin penkin alle. “Sehän on ihminen ja se työntää sarvista jotakin joka muistuttaa lehmää, mutta ei ole karvainen, joten se ei kai kuitenkaan ole lehmä,” mietti pieni hiiri kuumeisesti ja sydän jälleen pamppailen kuin hassahtanut jänis. Vinsentti kuuli kun ihmiset puhuivat jotakin keskenään ja sitten yksi ihmisistä tuli hänen “hiirenloukkuunsa”. “Tämä taitaakin olla ihmisloukku”, totesi Vinsentti ja ryömi samalla niin perälle penkin alle kuin pääsi. Samalla kuului ukkosen jyrähdyistä muistuttava ääni, eikä Vinsentti tiennyt hiirenloukun jälkeen mitään niin kamalaa kuin ukkonen. “Voi armas Amalia-täti, kun vain tietäisit mihin olen joutunut!”, vaikeroi pienen pieni hiiri. Jyrinä kuitenkin tasaantui, tuuli alkoi ujeltaa korvissa ja kitkerä haju vaihtui pakkasilman raikkauteen. “On minulla sentään villasukat, mutta jos tästä kaikesta hengissä selviän niin lupaan kiltisti syödä jopa homejuustoa”, uikutti Vinsentti.

Omituisen vekottimen vauhti hiljeni ja Vinsentti päätti pinkaista pakoon niin pian kun vain suinkin laite pysähtyisi. Ja kun laite pysähtyi ja Vinsentti oli varma, että oli taas sisätallassa, se pinkaisi pois penkin alta, ihmisen jalkaa pitkin ylöspäin ja loikkasi kau-

kalon laidan yli ja suunnisti suoraan koloon josta oli tullutkin sellaisella vauhdilla, että Ben Jonssonkin olisi ollut kateellinen. Kaukalossa ollut ihminen kirkkaisi ja aikaisemmin ähissyt, nirissyt ja narissut ihminen puhkesi nauramaan ja totesi että pääsipä hiirikin jouluajelulle. Mutta Vinsentti ei pysähtynyt ennenkuin oli oman kolonsa suulla, jossa se vilkaisi olkansa yli ja puikahti koloonsa, heitti repun pois selästään ja ryömi peiton alle. Siellä se tärisi ja hoki, "en enää ikinä lähde seikkailemaan, en enää ikinä lähde seikkailemaa ...", Eikä se kuulut kun Amalia-täti tuli huoneeseen. Vinsentti ponkasi lähes kattoon asti, kun Amalia-täti kosketti häntä selkään. "Ei minua tarvitse pelätä, hassuko olet ja miksi katsot minua kuin olisin aave?", sanoi Amalia-täti. Vinsentti tokeni pelästyksensä ja rutisti Amalia-tätiä niin, että tältä oli kylkiluut katketa. "Mistäs kenkä nyt puristaa?", kysyi täti ja Vinsentti kertoi, aloitti kastemadon pilkasta ja päätyi oman peittonsa alle. "No on sinulla jouluseikkailu ollut, mutta joulu-

pukki tukee hetkellä millä hyvänsä, etkä kai halua jättää sitä väliin?", tokaisi Amalia-täti ja he menivät hiirien suureen juhlasaliin. Siellä Vinsentti näki kastemadon ja totesi hiukan salaperäisesti, että olinpa tässä muuten ohimennen seikkailemassa. Joulupukin mentyä ja kun kaikki olivat aukoneet lahjansa ja kaikista pienimmät olivat jo nukkumassa, Vinsentti kertoi hurjasta jouluseikkailustaan kastemadolle. Mutta kuten arvata saattaa ei kastemato saanut tietää pelosta ja sydämen pamppailusta vaan urheasta ja rohkeasta Vinsentistä, joka ei pelkää mitään. "Voi hurja", totesi kastemato.

Vinsentti nukahti tyytyväisenä ja itsekin jo uskoen omaan rohkeuteensa ja pelkonsa ja kauhunsa unohtaen.

Se uneksi olevansa ritari ja taistelevansa homejuusto-hirviötä vastaan, eikä kenenkään enää ikinä tarvinnut syödä homejuustoa. Vinsentti oli onnellinen.

Jouluterveisin Seikkailusta uneksija

Kolmisin pääsee ainakin kolme kertaa lujempaa?

K-18

Well... Perinteisesti järjestettiin nuorison oma kokoontumisajo K-18 Oriveden Siitamassa kesäkuussa. Sakkiakin siunaantui paikalle parhaimmillaan vallon reilut 80. Porukkaa olisi voinut odotella paikalle vielä lisääkin, ellei sade olisi suosinut tapahtumaa jatkuvalla läsnäolollaan. Tapahtumasta nimittäin tunnuttiin tietävän kauempanakin, koska sakkia ilmestyi tontille Jyväskylästä ja Pieksämäeltäkin saakka.

Ajankuluksi oli varattuna erilaisia kilpailuja ja koiranilmasta huolimatta urheilumieltäkin riitti. Asiaan saattoi tietenkin vaikuttaa myös takahuoneessa palkintoja pullollaan lojunut rinkka. Ohjelmassa oli mm. hiihtoa ja Hulahula vanteen pyöritystä. Muuten aikaa kulutettiin saunoen, makkaraa paistellen, tuttujen ja tuntemattomien kanssa touhuten ja loppujen lopuksi pantiin vielä diskokin

pystyyn.

Nälkäänkään ei kenenkään tarvinnut nähdä, kiitos siitä tytöille, jotka asiantuntevasti loivat suussa sulavaa sapuskaa. (Tosin haj... tuoksu oli kyllä "hieman" omalaatuinen).

Tästä voimme siis päätellä, että ralli sujui aivan O.K., varsinkin, kun järjestäjien ilona mukana olivat kokeneet konkarit Potsi ja Eero.

Lopuksi haluamme vielä esittää SUURET KIITOKSET Teille, jotka muuten edesautoitte tapahtumamme onnistumista:

Frank Nyman Oy, All Right Oy, Auto-Bike Oy, MP Soppi J. Eerola, Tuus-Motor, M. Palonen Oy, Simo Korpisaari Ky, Mp Korvenpää Ky, Citymarket Turtola ja K.H.

Terveisin Järjestäjät

Moto-osat kerhoetu

**moto
osat**

Käytetyt varaosat erikoishintaan jäsenkortin esittämällä.
Nyt myös katteiden korjaukset ja maalaukset
Sammonkatu 64
33540 TAMPERE
Puh. (931) 557 444

Seuraavat jutut toimitukseen

17.01.1991 mennessä.

Hyvää Joulua ja

Onnellista Uutta Vuotta

Toivottaa Toimitus

Kerhoetu MPaloselta

MPALONEN

MPaloselta 15% alennus normaalihintaisista tarvikkeista ja varaosista jäsenkortin esittämällä.
Sammonkatu 64
33540 TAMPERE
Puh. (931) 557 777

VII Uudenvuodenajo

Aika	4. - 5.1.1992
Paikka	Jokioinen, JMP:n kerhotalo "Kotiranta"
Järjestäjä	Jokioisten MP
Yhteyshenkilö	Keijo Lumme Roimalanpolku 4 31600 Jokioinen
Puhelin k.	916 - 838 03
t.	916 - 590 723
Osallistumismaksu	50 mk/henkilö
Maksuun sisältyy	Sisämajoitus kerhotalon lattialla tai kamiinateltassa, tulokahvit, lauantain ruokailu, sunnuntain aamupala
Ohjelma	Sauna, kortinpeluuta, kettinginheittoa jne
Palkitaan	Pisimmän matkan ajaneet
Ilmottautumistapa	Pakollinen ennakoilmoittautuminen 31.12.1991 mennessä yhteyshenkilölle
Muuta	Opastus Jokioisten Finnoilta alkaen. Uudenvuodenajoon on tultava moottoripyörällä!
Tervetuloa!!!	Jokioisten moottoripyöräilijät r.y.